

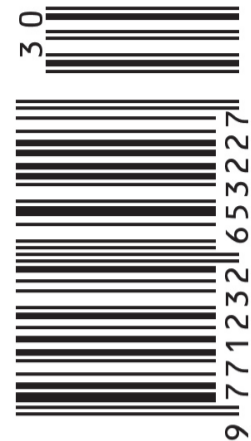
TYGODNIK SANOCKI

TYGODNIKSANOCKI.PL

PISMO SAMORZĄDOWE

f /TYGODNIK.SANOCKI

29 LIPCA 2022 R. | NR 30 (1628) | CENA: 3,50 zł, w tym 5% VAT | nr indeksu 338907 | ISSN 1232-6534 | PKWiU 58.14.11.0 | Nakład 1000 egz.

Po ponad 50 latach miasto Sanok będzie większe

2

MARMA CIARKO STS

Burmistrz przedstawił
nowych sponsorów

3

UTRUDNIENIA W RUCHU

2 sierpnia | SANOK
Tour de Pologne

4

SANOK – PIONIERSKI SAMORZĄD

Powstała pierwsza w
Polsce samorządowa
spółka wodorowa

5

Zmiana granic administracyjnych miasta

Po ponad 50 latach miasto Sanok będzie większe

26 lipca Rada Ministrów wydała pozytywną opinię dotyczącą poszerzenia granic miasta Sanoka.

Część Treczy, która będzie włączona w obszar Sanoka

– Szanowni Państwo, Rada Ministrów ostatecznie zatwierdziła projekt rozporządzenia w sprawie zmiany granic administracyjnych Sanoka. Ta zmiana zacznie obowiązywać od 1 stycznia 2023 roku, ale już dzisiaj możemy powiedzieć o historycznym momencie dla naszego miasta, które po pół wieku zrobiło ważny krok w kierunku poszerzenia swoich granic. Był to trudny czas, na drodze do powiększenia Sanoka spotkał się wielu oponentów czy

wręcz zagorzałych przeciwników. Ale konsekwencja i nieustępliwość przynosi efekty. Dzisiaj możemy wspólnie cieszyć się z większego Sanoka, a tym samym z większych możliwości dla naszego miasta – napisał burmistrz Tomasz Matuszewski.

Dlaczego ten moment jest taki ważny? Rząd RP dostrzegł potencjał Sanoka jako subregionalnego bieguna rozwoju gospodarczego. To wyraz zaufania, ale i poparcia dla starań i koncepcji rozwo-

ju Sanoka w najbliższych latach.

– Wszechstronny rozwój Sanoka to cel, który jako burmistrz postawiłem sobie od samego początku mojego urzędowania. Decyzja o przyłączeniu do Sanoka części Treczy, z kluczowym dla gospodarki Sanoka terenem, na którym znajdują się ważne obiekty komunalne – ujęcie wody i oczyszczalnia ścieków będące w zarządzie SPGK Sanok, to strategiczny krok, zwłaszcza w kontekście już

zapoczątkowanej realizacji nowatorskiego projektu wodnorowego, o którym mówiliśmy, m.in. podczas konferencji prasowej w siedzibie Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Warszawie. Nie muszę nikogo przekonywać, że w dzisiejszych czasach inwestycja w zielone źródła energii to przyszłość i dziejowy obowiązek. Dziękuję bardzo wszystkim tym, którzy przyczynili się do dzisiejszej decyzji. Dziękuję radnym Rady Miasta Sanoka, którzy poparli projekty uchwał w tej sprawie, dziękuję mieszkańcom za udział w konsultacjach społecznych, dziękuję wojewodzie Ewie Leniart za wydanie pozytywnej opinii w sprawie przyłączenia do Sanoka części Treczy. Na koniec dziękuję również Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Prezesowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów za podjęcie ostatecznej decyzji w sprawie zmiany granic miasta Sanoka. Gorąco wierzę, że ten historyczny moment, w którym nasze miasto zwiększa swój potencjał, będzie zapowiedzią kolejnych, równie ważnych. O moje starania i pracę, aby tak się stało, możecie być Państwo pewni – dodał burmistrz.

ew

Andrzej Romaniak – przewodniczący Rady Miasta

– Niewątpliwie, to że się udało powiększyć Sanok o tę część Treczy, to historyczne wydarzenie. Od 55 lat miasto się nie powiększało. Należą się słowa uznania dla burmistrza i radnych, którzy to popierali. Chociaż o powiększeniu mówiło się już we wcześniejszych kadencjach, to panował jakiś strach i opór. Owszem czuć niedosyt, że nie udało się przyłączyć wszystkich sołectw, o które pierwotnie zabiegano, ale po pół wieku zrobiono większy krok o powiększenie tej części. Jako historyk i mieszkaniec miasta mogę stwierdzić, że jest to nieunikniony proces, Sanok musi i będzie się powiększał. Czapki z głów dla tych, którym się to udało.

Grzegorz Kozak – wiceprzewodniczący Rady Miasta

– To bardzo dobra decyzja, że krok dotyczący poszerzenia naszego miasta nastąpił. Mam nadzieję, że będzie to początek kolejnych zmian. Mam na myśli poszerzenie miasta o kolejne miejscowości, których miastu nie udało się teraz pozyskać, czyli Bykowce oraz Zabłotce. Nasze miasto zabezpiecza potrzeby tamtejszych mieszkańców, pod względem edukacyjnym, ale także innych usług, które są skoncentrowane w Sanoku. Mieszkańcy ci korzystają z infrastruktury, które miasto zapewnia im w tych obszarach. Musimy docenić to, co się stało, pomimo że pozostaje mały niedosyt. Mam także nadzieję, że w przyszłych kadencjach uda się powiększyć nasze miasto.

Bogumiła Małek – radna Rady Miasta Sanoka

– Od samego początku, kiedy burmistrz opowiedział o poszerzeniu granic na jednej z sesji, byłam pełna radości. Zawsze marzyłam o powiększeniu Sanoka. Duże miasto ma większe możliwości, widzimy to na przykładzie Rzeszowa. Pochodzę z Olchowic, dzielnicy, która kiedyś również została przyłączona do Sanoka, a obecnie jest to piękna okolica, która wchodzi w skład naszego miasta. Jeden z radnych powiedział, że to znikomy sukces, ja uważam wprost przeciwnie – to ogromny sukces.

Zawsze będę za tym, aby miasto się powiększało. Myślę, że mieszkańcy, którzy zostali przyłączeni wraz z kawałkiem Treczy, nie mają się czego obawiać. Na niczym nie stracą, a my dołożymy starań, żeby było im dobrze. Powinniśmy patrzeć w przyszłość, na młodych, a ci jak wiem, chcą mieszkać w dużych miastach, które mają szersze perspektywy. Wierzę, że małymi krokami możemy dojść do czegoś dużego. Gratuluję burmistrzom, bo wiem, ile włożyli w to pracy i wysiłku.

PODZIĘKOWANIA

W dniu 31 lipca 2022 r. Sklep DANA, Sanok, ul. Staszica 18 kończy działalność gospodarczą. Dziękujemy i życzymy dużo zdrowia wszystkim klientom, pracownikom oraz partnerom handlowym. Powodzenia dla nowych właścicieli.

Małgorzata i Stanisław Śmietanowic

POZOSTANĄ W PAMIĘCI

Z wielkim smutkiem przyjęliśmy wiadomość o śmierci

Śp. Stanisława Tabisza

Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Sanoku w latach 1999 – 2017

Rodzinie i bliskim składamy szczerze wyrazy współczucia.

Starosta Sanocki
i Pracownicy Starostwa Powiatowego.

Rok szkolny 2022/2023

Pomoc materialna dla uczniów

Kiedy należy złożyć wniosek o przyznanie stypendium szkolnego na rok szkolny 2022/2023?

Wnioski o przyznanie stypendium szkolnego wraz z załącznikami potwierdzającymi uzyskane dochody z miesiąca sierpnia br. należy składać w nieprzekraczalnym terminie, tj.:

- od 1 do 15 września 2022 roku w przypadku uczniów szkół,
- od 1 do 15 października 2022 roku w przypadku słuchaczy kolegiów.

Kto może ubiegać się o przyznanie stypendium szkolnego?

O przyznanie stypendium szkolnego mogą ubiegać się rodzice/opiekunowie prawni dzieci uczęszczających do szkoły, a także pełnoletni uczniowie mieszkający na terenie gminy miasta Sanoka.

Komu przysługuje stypendium szkolne?

Stypendium szkolne mogą otrzymać uczniowie znajdujący się w trudnej sytuacji materialnej wynikającej z niskich dochodów na osobę w rodzinie, w szczególności, gdy w rodzinie tej występuje: bezrobocie, niepełnosprawność, ciężka lub długotrwała choroba, wiekdzietność, brak umiejętności wypełniania funkcji opiekuńczo – wychowawczych, alkoholizm, narkomania, a także

gdy rodzina jest niepełna lub wystąpiło zdarzenie losowe.

Miesięczna wysokość dochodu na osobę w rodzinie ucznia, uprawniająca do ubiegania się o stypendium szkolne, nie może być wyższa niż kwota, o której mowa w art. 8 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 2268 z późn. zm.), czyli 600 zł netto.

Wnioski

• Wzór wniosku i dodatkowe informacje można uzyskać w Urzędzie Miasta Sanoka I piętro pokój 24 c osobiście lub telefonicznie pod numerem telefonu: 13 46 52 848.

• Wzór wniosku do pobrania dostępny jest również na BIP Urzędu Miasta Sanoka oraz w sekretariatach szkół.

mn

„Tygodnik Sanocki”

Pismo samorządowe

redakcja@tygodniksanocki.pl

tygodniksanocki.pl

/tygodniksanocki

Wydawca: Miejska Biblioteka Publiczna w Sanoku | Adres redakcji: 38-500 Sanok, ul. Rynek 10, tel. 13-463-16-34, kom. 697 979 971

Redaktor naczelna: Emilia Wituszyńska | Redaguje zespół: Bartosz Błażewicz – b.blazewicz@tygodniksanocki.pl, Dominika Czerwińska – czerwinska-d@wp.pl, Edyta Wilk – edytawilk@tygodniksanocki.pl

Współpracują: Tadeusz Krotos, Lidia Tul-Chmielewska, Szymon Jakubowski

Redakcja techniczna: Andrzej Borowski | Korekta: Teresa Nater

Materiałów niezamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzegamy sobie prawo skracania i poprawiania tekstów, własnych tytułów i śródtytułów. W sprawie reklam i ogłoszeń zapraszamy do biura ogłoszeń od poniedziałku do piątku w godzinach od 8.00 do 16.00. Za treść ogłoszeń, reklam i listów redakcja nie odpowiada. Zastrzegamy sobie prawo do odmowy przyjęcia ogłoszenia. Objętość listów nie powinna przekraczać trzech czwartych strony maszynopisu. Teksty opracowane na komputerze przyjmujemy jedynie na nośnikach cyfrowych lub pocztą elektroniczną. Numery archiwalne do nabycia w redakcji. Prenumerata – tel. 13 463 16 34 lub oddziały „Ruch” SA.

Biurow reklam i ogłoszeń:

tel. 13-463-16-34

Druk:

Polska Press Sp. z o.o. Oddział Poligrafia ul. Domaniewska 45, 02-672 Warszawa Drukarnia w Sosnowcu, ul. Baczyńskiego 25a 41-203 Sosnowiec

Burmistrz przedstawił sponsorów

Marma Ciarko STS nową nazwą klubu

27 lipca na sanockiej Arenie odbyła się konferencja prasowa, na której Burmistrz Miasta Sanoka przedstawił sponsorów sanockiego hokeja w sezonie 2022/2023. Przypominamy, że rzutem na taśmę udało się pozyskać sponsorów, którzy zagwarantowali drużynie z Sanoka start w ekstraklidze. Jednym z nich jest Polska Grupa Kapitałowa MARMA POLSKIE FOLIE, która została tytularnym sponsorem tuż obok wspierającej hokej od lat firmy Ciarko. „Witamy Państwa gorąco. Od dziś stajecie się członkami Sanockiej Republiki Hokejowej!” – oświadczył burmistrz Tomasz Matuszewski.

– Cieszę się, że rzutem na taśmę udało się uchronić sanocki hokej przed spadkiem do niższej ligi, a moja radość jest tym większa, bo miałem w tym swój udział. Na własne oczy przekonałem się, że wspierających sanocką drużynę może być wielu i nie muszą się oni wywozić z Sanoka. Pani Marta Półtorak od lat zaangażowana jest w sport, większość kibiców kojarzy ją z rzeszowskim żużlem. Od dzisiaj będzie związana z nową dla siebie dyscypliną, jaką jest hokej na lodzie. Jestem przekonany, że to będzie przygoda na długie lata – powiedział podczas konferencji burmistrz Tomasz Matuszewski.

Swoją wdzięczność wyraził prezes klubu Michał Radwański. Dziękował nie tylko burmistrzowi Tomaszowi Matuszewskiemu, chociaż podkreślił, jak wiele ten zrobił dla hokeja, jed-

nak prezes nie zapomniał o reszcie sponsorów, którzy dołożyli swoją mniejszą i większą cegiełkę do ratowania ekstraklidy w Sanoku. Na koniec wyraził swoją wdzięczność wobec wiernych kibiców, prosząc o dalsze zaangażowanie wszystkich, wyrażając nadzieję, że będzie to finansowe wzmocnienie kasy klubu, które pozwoli rozwijać dyscyplinę we wszystkich grupach wiekowych.

Kolejnym sponsorem jest firma HYNFRA, która swoją siedzibę ma w Warszawie. Firma zajmuje się efektywnością energetyczną przez zastosowanie technologii odnawialnego wodoru, a jej założycielem jest Tomocho Umeda, który nie mógł być obecny na konferencji.

Nie można również pominąć firmy AUTOMET, która obok firmy CIARKO od wielu lat wspiera hokej w Sanoku.

– Kiedy firmę Ciarko spotkało nieszczęście, jakim był pożar fabryki, podjąłem decyzję o zaangażowaniu się ze zdwojoną siłą. Odbieraliśmy wiele próśb o wsparcie, które wysyłał nam zarząd klubu i burmistrz. Nie mogłem pozostać wobec nich obojętny i sam nie wyobrażałem sobie, by sanocki hokej miał znów upaść. Hokej jest ważny dla Sanoka, mieszkańców i dla mnie, wierzę, że drużyna stanie na wysokości

zadania – powiedział szef firmy Automet Józef Leśniak.

Nie da się ukryć, że wszyscy czekali na wystąpienie p. Marty Półtorak, która zdecydowała się na wsparcie sanockiego hokeja.

– Dla mnie Sanok to Beksiniński i hokej. Wiem, że jesteście dumni z hokeja. Macie fantastycznych kibiców, osoby prowadzące klub, a także gospodarza miasta. Zazdroszczę Wam, że w tak niedużym mie-

ście potrafiliście stworzyć klimat i warunki do rozwoju tej dyscypliny, tworząc blisko 70-letnią historię. Zazdroszczę wam również burmistrza miasta Tomasza Matuszewskiego, który jest świetnym gospodarzem. Wasz wódz konsekwentnie i z wielką determinacją przekonywał mnie, że warto zainwestować w hokej. Jak wiadomo byłam kiedyś prezesem żużla, w oparciu o to doświadczenie wiem jak trudno

zdobyć kibica, a wam to się udaje. Cieszę się, że mogę pomóc w trudnym okresie i mam nadzieję, że pokocham hokej.

To bez wątpienia jeden z lepszych dni w historii sanockiego hokeja. Na koniec firma „Automet” podpisała umowę sponsoringową tym samym zostając pierwszym partnerem STS-u. Pozostało nam czekać na pierwszy gwizdek w sezonie 2022/2023.

esw

MOIM ZDANIEM

WITOLD MOŁODYŃSKI

W sprawie projektowanej obwodnicy Leska

W „Tygodniku Sanockim” z dnia 8 lipca 2022 r. znalazłem informację o protestach mieszkańców Huzeli i Woli Postolowskiej przeciwko budowie obwodnicy miasta Leska. Do informacji opisanych przez p. Edytę Wilk dołączona była petycja protestujących, plan obu koncepcji i zdjęcie satelitarne w/w terenie.

Zainteresowany tym tematem z powodu mego zawodu – urbanisty – postanowiłem zabrać głos w tej sprawie, a nawet zająć się nim poważnie, jeśli zajdzie taka potrzeba.

Zastanawiającym jest brak pokazania koncepcji „obwodnicy północnej”, która, jak piszą w petycji protestujący, była zasadna dla poprawy sytuacji komunikacyjnej zarówno Leska, jak i Bieszczad. Dla rozstrzygnięcia tej kwestii należy zainstalować na obu kierunkach liczniki drogowe, aby sprawdzić, ile samochodów jedzie na Baligród, a ile na Myczkowce, Solinę, Ustrzyki oraz na Ukrainę. Otrzymany wynik pokaże, który kierunek obwodnicy jest pilniejszy.

Wydaje się też, że w całej sprawie chodzi o co innego, a mianowicie o budowę nowego mostu na Sanie. Dla poprawienia samej komunikacji wystarczy powiększyć rondo na Krzywuli. Idealnym rozwiązaniem byłaby obwodnica północna, kończąca się przed Kamieniem Leskim z mostem na Sanie poniżej zwartej zabudowy Huzeli. Trzeba by jednak sprawdzić warunki w terenie, a do tego znać założenia projektu obwodnicy północnej, żeby się móc dokładniej wypowiedzieć. Projektowana obwodnica o przebiegu „za górami, za lasami” nie poprawi dojazdu w Bieszczady, a zaszkodzi protestującym mieszkańcom. Nadal będą korki przed „rondel-

kiem”, tiry z drzewem będą się wlokły pod dwie górki i blokowały całe miasto Lesko (bo nie ma drugiego pasa).

Sprawa jest poważna i kosztowna, wymaga głębszej analizy i dyskusji z mieszkańcami. Rozwiązań może być kilka, o połowę krótsza mogłaby być obwodnica poprowadzona wzdłuż zakrzaczonyj leskiej strony Sanu, poczynając od schroniska dla zwierząt, poza stadniną koni („Leski Dziki Zachód”) aż do nowego mostu, postawionego obok starego. Krajobrazowo jest również korzystniejsza i dlatego popieram protestujących.

Były kierownik Pracowni Urbanistycznej w Sanoku
Witold Mołodyński

Zbadaj swoje kości

BADANIE OSTEOPOROZY

Osteoporoza jest chorobą dotykającą coraz większej liczby osób w naszym kraju. Cierpi na nią około 2,7 miliona ludzi. Rozwija się bezobjawowo. Powoduje zmiany w strukturze kości, przez co są coraz słabsze oraz bardziej podatne na złamania.

Najczęściej zapadają na nią kobiety po menopauzie. Według statystyk na osteoporozę choruje co trzecia kobieta po 50 roku życia. Nie jest to jednak wyłącznie choroba kobiet – zapadają na nią również mężczyźni, a także osoby młode. W osteobusie powinny zbadać się także osoby palące papierosy, pijące duże ilości kawy, alkoholu, ale również spożywające zbyt mało przetworów mlecznych.

Densytometria jest podstawowym badaniem, które umożliwia rozpoznanie osteoporozy, również w jej stadium bezobjawowym, czyli przed złamaniem

www.osteoporozakrakow.pl

kości czy kręgosłupa. Metoda ta precyzyjnie mierzy masę kostną – z dokładnością do 1%. Jest to rodzaj badania wykorzystującego niewielkie dawki promienia rentgenowskiego. O wiele niższe niż przy klasycznym zdjęciu rentgenowskim klatki piersiowej czy kości. Eksperci podkreślają, iż wyniki mogą sygnalizować konieczność uzupełnienia witaminy D3 oraz wapnia w diecie.

Badanie jest bezbolesne. Polega na radiologicznym pomiarze tkanki kostnej z kręgosłupa lędźwiowego lub szyjki kości udowej. Nie trzeba się do niego przygotowywać. Trwa zaledwie kilka minut. Konieczne jest jedynie zdjęcie biżuterii oraz metalowych elementów. Przeciwwskazaniem do przeprowadzenia pomiaru jest ciąża.

**ZAPRASZAMY
NA BADANIA.**

Cena jednego badania wynosi

**45
złotych**

12 sierpnia 2022 r. – Sanok

Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji, ul. Królowej Bony 4

12 sierpnia 2022 r. – Ustrzyki Dolne

SPZOZ, ul. 29 Listopada 57

Mobilna pracownia densytometryczna – OSTEOBUS. Zapisy telefonicznie 512 351 600.

Diagnostykę przeprowadzi personel MD Multi Diagnostica z Krakowa.

Nie jest wymagane skierowanie od lekarza!

Urząd Miasta Sanoka informuje

Tour de Pologne – utrudnienia w ruchu

Trasa wyścigu Tour de Pologne

Ulice: Przemyska, Lwowska, Kolejowa, Jagiellońska, Kościuszki, Rymanowska, Rondo Z. Beksińskiego, Dmowskiego, Staszica, Mickiewicza, Żwirki i Wigury, Zamkowa, Rynek.

Trasa wyścigu Tour de Pologne Junior

Ulice: Rynek, 3 Maja, Kościuszki, Mickiewicza, Szopena, 2 Pułku Strzelców Podhalańskich, Żwirki i Wigury, Zamkowa, Rynek.

W związku z przejazdem przez Sanok kolarzy podczas IV etapu 79. Tour de Pologne informujemy, iż 1 i 2 sierpnia wystąpią utrudnienia w ruchu pojazdów (w tym komunikacji miejskiej).

Planowane zamknięcie dróg w Sanoku nastąpi w godz. **11.00 – 15.30** (Tour de Pologne Junior) ul. Rynek, 3 Maja, Kościuszki, Mickiewicza, Szopena, 2 Pułku Strzelców Podhalańskich, Żwirki i Wigury, Zamkowa oraz **od godz. 15.30** (Tour de Pologne) ul. Przemyska, Lwowska, Kolejowa, Jagiellońska, Kościuszki, Rymanowska, Rondo Z. Beksińskiego, Dmowskiego, Staszica, Mickiewicza, Żwirki i Wigury, Zamkowa, Rynek. Ruch będzie stopniowo przywracany na części ulic bezpośrednio po przejeździe wyścigu, który planowany jest w Sanoku.

Policja i służby organizatora zastrzegają, że podany czas utrudnień może ulec zmianie. Ze względu na konieczność zapewnienia bezpieczeństwa obsłudze wyścigu oraz przygotowanie scenografii mety

całkowicie wyłączone z ruchu w dniu 2 sierpnia 2022 r. w godzinach 06.00 do 22.00 zostaną: ul. Staszica, częściowo ul. Mickiewicza, częściowo ul. Żwirki i Wigury, ul. Zamkowa i Rynek.

W dniach 1-2 sierpnia 2022 r. będzie obowiązywał zakaz zatrzymywania się na następujących ulicach: Przemyska, Lwowska, Kolejowa, Jagiellońska, Kościuszki, Rymanowska, Rondo Z. Beksiń-

skiego, Dmowskiego, Staszica, Mickiewicza, Żwirki i Wigury, Szopena, 2 Pułku Strzelców Podhalańskich, Zamkowa i Rynek.

Parkowanie lub pozostawienie pojazdów w dniach

1-2 sierpnia na wyżej wymienionych ulicach wbrew obowiązującemu w tym czasie oznakowaniu drogowemu skutkować będzie – na podstawie art. 130 a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. –

Prawo o Ruchu Drogowym (Dz.U 2021 poz. 450) ich odholowaniem na koszt właściciela. Z powodu zamknięcia dla ruchu ulicy Żwirki i Wigury oraz Zamkowej wraz z ruchem poprzecznym w dniu 2 sierpnia 2022 r. w godzinach 06.00 do 22.00 nie będzie możliwości wyjazdu/dojazdu do posesji położonych na następujących ulicach: Orzeszkowa, Jana III Sobieskiego, Berka Joselewicza, Sanowa, Rybacka, Cerkiewna i Mickiewicza.

W związku z trwającymi uzgodnieniami mogą pojawić się kolejne zmiany w organizacji ruchu, o których będziemy informować w kolejnych komunikatach na stronie internetowej www.sanok.pl

Zwracamy się z prośbą do wszystkich osób, które chcą przemieszczać się po terenie miasta Sanoka swoimi pojazdami w trakcie trwania wyścigu kolarskiego, aby korzystali z obwodnicy miasta oraz układu komunikacyjnego na Zaszaniu, unikając ulic w ciągu trasy przejazdu wyścigu przebiegającej przez centrum miasta. (mn)

Zakład MKS informuje PT Podróżnych

Zmiany kursów autobusów podczas Tour de Pologne

Dnia 2 sierpnia 2022 r. na terenie miasta Sanoka będzie miało miejsce zakończenie 4 etapu wyścigu TOUR DE POLOGNE. W dniu tym wystąpią zamknięcia ulic miasta dla ruchu samochodowego już od godz. 5.30.

W związku z utrudnieniami w ruchu drogowym autobusy wszystkich linii komunikacyj-

nych MKS będą sukcesywnie przekierowywane na objazdy, a po otwarciu ulic powrócą na swoje trasy.

W momencie zamknięcia ulicy Kościuszki na czas przejazdu TOUR DE POLOGNE JUNIOR autobusy wszystkich linii kursować będą:

– od przystanku Jagiellońska ulicami Konarskiego, 800-lecia, Sienkiewicza do ul. Ko-

ściuszki (z pominięciem przystanku Kościuszki Poczta),

– od przystanku Rymanowska ulicami Sienkiewicza, Słowackiego do ulicy Jagiellońskiej i Lipińskiego (z pominięciem przystanku Kościuszki SDH).

Jednocześnie informujemy, że w momencie przejazdu głównego wyścigu może wystąpić całkowite zatrzymanie

komunikacji miejskiej. Przejazd kolarzy będzie miał miejsce od Wujskiego przez Załuż, Bykowce, Olchowce, ulice: Przemyska, Lwowska, Kolejowa, Jagiellońska, Kościuszki, Rondo Beksińskiego, Dmowskiego, Staszica, Mickiewicza, Zamkowa. Autobusy jadące od strony Zagórza zostaną zatrzymane na ulicy Dworcowej, a od Dąbrówki na ulicy Rymanowskiej

przy cmentarzu. Przejazd wszystkich linii przez centrum miasta będzie zamknięty. Zakończenie wyścigu planowane jest na godzinę 16.40.

Prosimy o wyrozumiałość w przypadku wystąpienia opóźnień lub braku autobusów na przystankach w godzinach rozkładowych.

Za utrudnienia przepraszamy. (mn)

Sanok – pionierski samorząd

Powstała pierwsza w Polsce samorządowa spółka wodorowa

– To ważny krok w duchu przemian i obecnych wyzwań energetycznych. To także ogromna szansa na stworzenie przewagi konkurencyjnej miasta, Subregionu Bieszczadzkiego i całego Podkarpacia – powiedziała wiceminister Małgorzata Jarosińska-Jedynak. I dodała: – Ta inicjatywa doskonale wpisuje się w trendy europejskiej polityki gospodarczej. Wodór ma szansę stać się jednym z kluczowych paliw w transformacji energetycznej zachodzącej w Unii Europejskiej.

Niezależność energetyczna Sanoka wpisuje się także w politykę polskiego rządu w obszarze uniezależnienia się od dostaw węglowodorów z Federacji Rosyjskiej.

Sanocki projekt zakłada między innymi modernizację systemu ciepłowniczego w mieście oraz budowę nowych odnawialnych oraz opartych na wodrze źródeł wytwarzania energii. Będzie to jedna z pierwszych w Polsce tego typu samorządowych inwestycji w dekarbonizację ciepła.

– Polityka Spójności na lata 2021-2027, jak i Krajowy Program Odbudowy kładą duży nacisk na inwestycje w odnawialne i niskoemisyjne źródła energii w przedsiębiorstwach czy zero i niskoemisyjny transport – podkreśliła wiceminister.

Główne cele rozwoju gospodarki wodorowej w Polsce oraz kierunki działań niezbędnych do ich osiągnięcia określa „Polska Strategia Wodorowa do roku 2030”. Dokument wpisuje się w globalne, europejskie i krajowe działania mające na celu budowę gospodarki niskoemisyjnej.

Wykorzystanie technologii wodorowych to główny cel zainicjowanej w maju 2021 roku „Podkarpackiej Doliny Wodorowej”. Jej powstanie pozwoli wykorzystać potencjał regionu w zakresie nowoczesnych technologii oraz zbudować miejsce, w którym będą produkowane ogniwa paliwowe, autobusy wodorowe, a niskoemisyjny wodór będzie wykorzystywany na szeroką skalę.

Dekarbonizacja systemu ciepłowniczego oraz produkcja zielonego wodoru – to cel, jaki stawia sobie powołana przez miasto Sanok pierwsza w Polsce samorządowa spółka wodorowa. Jej utworzenie ogłosił Tomasz Matuszewski, burmistrz Sanoka. W uroczystości wzięła udział wiceminister funduszy i polityki regionalnej Małgorzata Jarosińska-Jedynak.

Przy realizacji inwestycji wodorowej w Sanoku będzie niezbędne pozyskanie partnerów posiadających know-how oraz odpowiednie doświadczenie w prowadzeniu tak skomplikowanych projektów. Kluczowym partnerem dla Sanoka w tej sprawie będzie Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

– Zasadniczym zadaniem, będącym gwarantem powodzenia tego projektu, jest kształcenie kadr, które zapewnią sprawne funkcjonowanie całej instalacji w przyszłości. Dlatego już od października na Uczelni Państwowej im. Jana Grodka w Sanoku zostanie uruchomiona nowa specjalność: energetyka wodorowa – mówił przedstawiciel uczelni dr Grzegorz Klimkowski.

Ważnym partnerem w projekcie będzie również firma Autosan sp. z o.o., która już od prawie roku szczyty się prototypem autobusu zasilanego wodorem.

Lokalne bezpieczeństwo energetyczne oraz obniżenie cen energii dla mieszkańców i przedsiębiorców z Sanoka – to dwie najważniejsze przesłanki, które legły u podstaw powołania pierwszej w Polsce Samorządowej Spółki Wodorowej przy SPGK Sanok. O jej powstaniu mówił w Warszawie, w siedzibie Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej burmistrz Tomasz Matuszewski.

– W konferencji, na której ogłosiliśmy, że to właśnie Sanok będzie pierwszą w Polsce gminą, gdzie taka

spółka zostanie zawiązana, wzięli udział m.in. Małgorzata Jarosińska-Jedynak, wiceminister w Ministerstwie Funduszy i Polityki Regionalnej oraz Akio Miyajima, ambasador Japonii. Obecny był także prezes zakładów Autosan Maciej Borecki oraz przedstawiciele ogólnopolskich banków oraz świata nauki. Podkreślałem, że w obliczu obecnego kryzysu, a także działań wojennych w Ukrainie, lokalne bezpieczeństwo energetyczne staje się jednym z najważniejszych wyzwań. Tworzenie lokalnej energetyki to niezwykle ambitne i złożone wyzwanie, a w niepewnych czasach wręcz konieczne – mówił burmistrz.

Przykład Sanoka pokazuje, jak dużym wyzwaniem są kwestie zwią-

zane z transformacją energetyczną, która jest obecnie priorytetem Komisji Europejskiej.

Projekt wodorowy zwiększy odporność Sanoka na kryzysy, które rysują się już dziś, takie jak: zatrzymanie dostaw energii, brak dostępu do paliw czy węgla na potrzeby ciepłownicze oraz – a może przede wszystkim – ich rosnące w niekontrolowany sposób ceny. Umożliwi również rozwój transportu zeroemisyjnego opartego o lokalne tanie paliwo.

Zgodnie z założeniami, celem spółki będzie realizacja inwestycji, która obejmie przede wszystkim: utworzenie własnych źródeł wytwarzanych energii elektrycznej – instalacji fotowoltaicznej, instalacji nowoczesnej pompy ciepła obniżającej emisję dwutlenku węgla oraz gazów cieplarnianych przy równoczesnym zwiększeniu produkcji energii, budowę magazynu energii, budowę instalacji do elektrolizy oraz budowę stacji tankowania wodoru oraz szybkiego ładowania.

– Wdrożenie nowoczesnej technologii wodorowej będzie miało ogromne znaczenie zarówno dla gospodarki jak i życia codziennego mieszkańców Sanoka i okolic. W związku z wysokimi kosztami, takimi jak emisje CO₂ czy ceny gazu, jesteśmy zdeterminowani do wejścia w pozyskiwanie nowych niskoemisyjnych źródeł energii. Definiujemy potrzeby i kierunki wsparcia, chcemy, by produkcja wodoru, dostarczanie ciepła oraz wykorzystanie w transporcie przyczyniała się do racjonalizacji wydatków, rozwoju i redukcji kosztów dla mieszkańców. Dzięki zabierającym głos podczas dzisiejszej konferencji: pani minister Małgorzacie Jarosińskiej-Jedynak, panu Miyajima Akio Ambasadorowi Japonii w Polsce, panu Maciejowi Boreckiemu prezesowi Autosanu oraz panu Grzegorzowi Klimkowskiemu, który reprezentował Uczelnię Państwową w Sanoku – zakończył spotkanie burmistrz

Edyta Wilk

Schemat instalacji

Zrealizowane działania

„Ulica Żydowska”

W ostatni weekend w skansenie miało miejsce wydarzenie pt. #UlicaŻydowska. Ulica Żydowska to inicjatywa Bieszczadzkiego Uniwersytetu ludowego. W tym roku przedstawione będą kultury Żydów i Bojków, w latach następnych inne kultury. Pomysłodawcą projektu i jego współtwórcą jest Arkadiusz Kowski.

Arkadiusz Kowski publikuje artykuły związane z dziedzictwem kulturowym regionu. Głównie poświęcone kulturze żydowskiej. Był inicjatorem prac porządkowych i inwentaryzacyjnych na cmentarzach żydowskich w Ustrzykach Dolnych (2006), Sanoku (2010) i Korczynie (2012) w ramach Project Preservation organizowanego przez Dartmouth College z New Hampshire, USA.

Jest pełnomocnikiem Towarzystwa Przyjaźni Polska-Izrael na terenie Rzeczpospolitej Polskiej w działaniach związanych z upamiętnieniem ofiar okupacji niemieckiej. W 2010 roku został wyróżniony „Złotą spinką” za pomoc w organizacji Polsko-Słowackiego Forum Pianistycznego – Bieszczady bez granic 2010. Jest autorem broszur: „Zwangsarbeitslager Zasław” o obozie pracy przymusowej w Zasławiu, „Sanok. Szlak chasydzki”, wykładów poświęconych zwyczajom i regułom religijnym dotyczącym pochówków żydowskich.

W 2008 r. organizował pobyt grupy aktywistów z Żydowskiej Ogólnopolskiej Organizacji Młodzieży w Sanoku. Współpracował z Fundacją Ochrony Dziedzictwa Żydowskiego przy organizacji „Szłaku Chasydzkiego”, Programie „Przywróćmy pamięć”, badaniach nad pamiątkami żydowskimi Podkarpacia. Jest autorem nagrodzonego grantem Fundacji Batorego grantu „Nasza Ziemia Obiecana” oraz wyróżnionego na Communal Expo w Oradei (Rumunia) projektu „Sanok.pl”.

Arkadiusz jest również fotografem. Tematami jego zdjęć są architektura, krajobrazy, przyroda, folklor. Jest współautorem albumów „Cerkwie bieszczadzkie” (2001) i „Cerkwie Nadsania” (2002), autorem albumu „Drewniane kościoły Podkarpacia” (2003) i „Świątynia ciszy” (2009). Swoje prace publikował w kilkudziesięciu wydawnictwach, stronach internetowych oraz w prasie.

Honorowy członek Stowarzyszenia Przewodników Turystycznych „Karpaty”, członek Towarzystwa Przyjaciół Sanoka i Ziemi Sanockiej (przewodniczący Sądu Honorowego),

Bieszczadzkiego Towarzystwa Cyklistów (Sekretarz Zarządu). Otrzymał Odznakę Honorową za „Zasługi dla turystyki” od Ministra Gospodarki oraz nagrodę Marszałka Województwa Podkarpackiego „Za szczególną aktywność w rozwoju turystyki i jej promocję”.

– W ramach projektu chcieliśmy, by osoby, które przyjdą, zainteresują się „fizycznie”, dotknęły kultury żydowskiej. Stąd pomysł cyklu warsztatów. Okazały się one strzałem w dziesiątkę – opowiada o projekcie inicjator.

W warsztatach wzięło udział mnóstwo osób, nie tylko z Sanoka i okolic. Na warsztaty przybyli ochotnicy z Przemyśla, Tarnobrzega, Krosna i wielu innych miejscowości.

Inga Marczyńska prowadziła warsztaty z wycinanki żydowskiej. Okazało się, że wiele osób sięgnęło, bo wzorniki wcale nie najłatwiejsze. Efekty przerosły oczekiwania organizatorów.

Warsztaty opowiedzi o symbolice i przesądach żydowskich w ramach wydarzenia #UlicaŻydowska prowadziła Kamila Koszcian.

– Tu znów okazało się, że praktyczne zajęcia były przyjęte entuzjastycznie. Zanim zaczęły się zajęcia, przygotowano ciasto na chwałę i uczestnicy mogli spleść ciasto. Warsztaty trwały, a ciasto rosło. Dla uczestników była to niesamowita frajda. Uczestnicy mogli przygotować chwałę, widzieli jak rosną i później mogli je po prostu zjeść – opowiada Arkadiusz.

Jakub Galas, poprowadził warsztaty o opowieściach żydowskich. Lewiatan, golem i inne legendy przeniosły uczestników w barwny świat opowiadanych historii.

Piotr Prokopowicz swoją muzyką i śpiewem przeniósł uczestników w świat żydowskich pieśni i muzyki. Na zakończenie wydarzenia #UlicaŻydowska odbył się występ duetu Folklezz.

Z prowadzącymi warsztaty spotkamy się na łamach przyszłych numerów „Tygodnika”. Natomiast etnosy Bieszczadzkie wrócą na teren skansenu we wrześniu. Wrócą w klimacie bojkowskim.

ew

Dziedziniec sanockiego zamku

22 lipca odbyły się miejskie obchody Święta Policji

22 lipca 2022 roku na dziedzińcu sanockiego zamku odbyły się uroczystości związane ze Świętem Policji. Tradycyjnie już była to okazja do wręczenia awansów, odznaczeń i wyróżnień. Nie obyło się bez podziękowań za wymagającą, odpowiedzialną i niebezpieczną służbę.

– Święto Policji to doskonała okazja, aby podziękować wszystkim funkcjonariuszom za ciężką, odpowiedzialną pracę i przypomnieć, jak ważną rolę pełnią służby mundurowe w lokalnych społecznościach. Jesteście państwo gwarantem porządku i poczucia bezpieczeństwa dla mieszkańców miast i gmin. Dzięki waszej codziennej, nie-

rzadko niebezpiecznej służbie nasza społeczność może się rozwijać i harmonijnie funkcjonować. Wieloletnia efektywna współpraca miasta Sanoka z Komendą Powiatową Policji napawa optymizmem na przyszłość. Nasi mieszkańcy mogą zawsze liczyć na pomoc w rozwiązywaniu trudnych problemów. Z okazji dzisiejszego

święta składam wszystkim funkcjonariuszom policji serdeczne życzenia: zdrowia, satysfakcji z wykonywanej pracy, uznania w oczach mieszkańców. Gratuluję awansów i wyróżnień oraz życzę wszystkim radosnego świętowania, kolejnych awansów w pracy i wszelkiej pomysłowości w życiu osobistym – powiedział burmistrz Tomasz Matuszewski, który uczestniczył w uroczystościach.

W tym roku awansowanych zostało łącznie 54 funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w Sanoku. Z roz-

kazu Komendanta Głównego Policji awanse na wyższe stopnie odebrało 2 policjantów w korpusie oficerów starszych. Z kolei rozkazem Komendanta Wojewódzkiego Policji, na wyższe stopnie mianowano: 4 policjantów w korpusie oficerów, 29 funkcjonariuszy w korpusie aspirantów oraz 16 policjantów w korpusie podoficerów. Natomiast rozkazem Komendanta Powiatowego Policji awansowano 3 funkcjonariuszy w korpusie szeregowych.

ew

Remonty i plany na przyszłość

Jak zmieniała się siedziba WTZ „Świetlik”?

Warsztat Terapii Zajęciowej Stowarzyszenia „Świetlik” swoją siedzibę ma już od 2017 roku przy ul. Zielonej w Sanoku. Od tego czasu na bieżąco w budynku przeprowadzane są remonty, te na mniejszą skalę, ale też o większym znaczeniu. Ostatnie dwa lata to rozwój Stowarzyszenia, ale przede wszystkim poprawa warunków bytowych dla uczestników warsztatu. Obecnie WTZ „Świetlik” ma pod swoją opieką 45 podopiecznych, dla których często udział w warsztatach to okazja do poznania świata i odkrycia swoich pasji.

W trakcie remontu...

Po remoncie...

– Remonty w WTZ „Świetlik” zaczęły się już w 2017 roku, kiedy to po raz pierwszy zaczęły się tutaj odbywać zajęcia dla uczestników warsztatów, były to wówczas prace mało widoczne, jednak poprawiały komfort pracy zarówno naszym podopiecznym, jak i terapeutów. Prawdziwe prace zaczęły się w 2020 roku. Otrzymaliśmy dofinansowanie z „Programu wyrównywania różnic między regionami III” obszar F – mówi Adrian Wawrzyński, kierownik WTZ „Świetlik”.

Wszystkie prace prowadzone są tak, aby poprawić warunki bytowe uczestników warsztatów, a także ich terapeutów i innych pracowników. W 2020 roku udało się wymienić całą instalację elektryczną oraz wyremontowane zostały

pomieszczenia wraz z sufitami na piętrze z dotacji WTZ na kwotę ponad 80 tys. zł. Zostały również wymienione okna na piętrze. Środki pochodziły z dotacji PFRON w ramach „Programu wyrównywania różnic między regionami III” obszar F w kwocie nieco ponad 25 tys. zł oraz z dotacji Starostwa Powiatowego w Sanoku w sprawie udzielenia pomocy finansowej na dofinansowanie do wkładu własnego do „Programu wyrównywania różnic między regionami III” obszar F w kwocie 6108 zł. Ponadto został sfinansowany przez Gminę Miasta Sanoka o powierzenie realizacji zadania publicznego pt. „Poprawa warunków lokalitywnych organizacji pozarządowych zajmujących się te-

rapią osób niepełnosprawnych” w kwocie 9 tys. zł, a wkład własny Stowarzyszenia „Świetlik” wyniósł 212 zł. Rok 2021 to kontynuacja prac remontowych.

– Z dotacji na bieżącą działalność WTZ udało się nam wymienić wszystkie drzwi do pracowni i pomieszczeń na piętrze budynku, powymieniać grzejniki typu „fawir”, a także wyremontować pracownię w kwocie na ponad 43 tys. zł. Ponadto zostały wyremontowane duże sale wraz z podwieszanymi sufitami, zostało skute stare lastriko i wykonano nową wylewkę betonową pod przyszłe panele – wyjaśnia Adrian.

Środki pochodziły z dotacji z PFRON w ramach „Programu wyrównywania różnic

między regionami III” obszar F w kwocie prawie 52 tys. zł, zaś wkład własny Stowarzyszenia „Świetlik” to blisko 13 tys. zł. WTZ „Świetlik” ma 45 podopiecznych, którzy każdego dnia przychodzą na różne warsztaty. Kierownictwo WTZ robi wszystko, aby warunki lokalowe były jak najlepsze dla warsztatowiczów.

– Dzięki pracom udało nam się wyremontować drugie piętro. Do tej pory zajęcia odbywały się na parterze, gdzie często nasi podopieczni pracowali w małych pomieszczeniach. Teraz będzie więcej miejsca, na dole będzie pracować połowa grupy, tak samo na górze – dodaje.

– Zdecydowanie poprawiły się warunki pracy, również dla nas terapeutów, mamy

większy komfort, a nasi podopieczni mają więcej przestrzeni. To jeszcze nie koniec remontów, jednak i tak udało się zrobić w krótkim czasie bardzo wiele – mówi Aneta Bober, prezes Stowarzyszenia WTZ „Świetlik”.

W planach jest kolejny remont. Jak dotąd stowarzyszenie oczekuje na decyzję o przyznaniu środków na realizację kolejnego zadania. Planowane jest zrobienie łazienki na drugim piętrze. Zadanie pochłonie znaczne środki finansowe, ponieważ łazienka będzie robiona od podstaw.

– Remonty dają nam szansę na rozwój naszego stowarzyszenia. W planach mamy bowiem otwarcie Klubu WTZ. Jest wiele osób, które chciałyby uczestniczyć w zaję-

ciach, jednak nie możemy ich przyjąć ze względu na ograniczenia. Dlatego znajdują się na liście rezerwowej i oczekują, aż zwolni się miejsce. Dlatego też takie kluby dają nam możliwość, aby takie osoby pomału wdrażać i przygotowywać je na udział w zajęciach. To program PFRON – zajęcia klubowe WTZ. Zajęcia trwają minimum pięć godzin w miesiącu. To nie są zwykłe zajęcia z rysowania. Chcemy, aby te osoby wyszły do ludzi z naszą pomocą, by pojechały na wycieczkę, ale przede wszystkim, aby pokazać im, jak działa warsztat. To dla nich okres adaptacyjny, podczas którego mogą się również integrować z uczestnikami warsztatów – klaruje na koniec Aneta.

dcz

Warsztaty Terapii Zajęciowej

Mobilna wystawa pt. „Pomalować świat”

Już 29 lipca na Placu Harcerskim w Sanoku zostanie zaprezentowane kilkaset prac plastycznych wykonanych przez osoby z niepełnosprawnością. Wystawę mobilną „Pomalować świat” tworzą uczestnicy Warsztatów Terapii Zajęciowej. To obrazy, szkice, rysunki oraz inne formy plastyczne, które wykonują podczas warsztatów.

– Zapraszamy na wystawę mobilną „Pomalować świat” w ramach „Podkarpackiego Festiwalu Osób Wyjątkowych”, której inicjatorem jest Wojewódzki Dom Kultury w Rzeszowie we współpracy z Polskim Towarzystwem Wspierania Warsztatów Terapii Zajęciowej „Most” – mówi Adrian Wawrzyński, kierownik Warsztatów Terapii Zajęciowej „Świetlik” w Sanoku.

Swoje prace prezentuje aż 27 WTZ-ów z całego Podkarpacia, w tym również uczestnicy WTZ „Świetlik”. Inauguracyjna wystawa odbyła się

10 maja na rynku w Wielopolu Skrzyńskim. Prace można było podziwiać przez dwa tygodnie. Następnie wystawa przeniosła się do innych miast – Ropczyce, Przemyśl, teraz przyszedł czas na Sanok. Później wystawę można podziwiać w Brzozowie, gdzie swoje prace zaprezentują podopieczni WTZ Stara Wieś. Koncert finałowy odbędzie się 10 września na rynku w Rzeszowie. Na zakończenie zostały zaproszone wszystkie WTZ-ty, każdy warsztat ma mieć swoje stoisko, na którym będzie mógł prezentować swoje prace.

Na każdej z tablic znajduje się około 20 prac danego warsztatu. Na tablicach można zobaczyć prace uczestników WTZ wykonane różnymi technikami – malarstwo, rzeźba, ceramika, tkanina, to czym zajmują się na co dzień podopieczni warsztatów – czyli arteterapia.

– Wystawę można już oglądać od 29 lipca na Placu Harcerskim w Sanoku przez dwa tygodnie. Zachęcamy do obejrzenia prac nie tylko naszych podopiecznych – dodaje Adrian.

Cały festiwal ma na celu promować twórczość podkarpackich warsztatów terapii zajęciowych poprzez prezentację reprodukcji ich prac na wystawie. Wystawa to przede wszystkim wyraz wrażliwości

oraz talentu osób niepełnosprawnych

– Osoby niepełnosprawne są bardzo utalentowane pod względem artystycznym. Należy również docenić ich trud i wysiłek, jaki wkładają w ich wykonanie. Niektóre prace tworzą nawet pół roku, jak chociażby gobeliny. Nigdy nie zniechęcają się i wkładają całe swoje serce w tworzenie prac – wtoruje Aneta Bober, prezes Stowarzyszenia WTZ „Świetlik”.

Zadanie zostało sfinansowane z funduszy Marszałka Województwa Podkarpackiego oraz z Funduszu Promocji Kultury ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

dch

190 lat AUTOSANU

Kolejna bardzo ważna data w historii fabryki to rok 1958. Otrzymała wówczas nazwę Sanocka Fabryka Autobusów AUTOSAN w Sanoku. Po raz pierwszy pojawiła się nazwa AUTOSAN, która pozostała do dziś.

2021

Premiera pierwszego wyprodukowanego w Sanoku autobusu napędzanego wodorem. Obecnie posiada już świadectwo handlowe. Spółka AUTOSAN upatruje szanse w umocnieniu swojej pozycji na rynku autobusowym właśnie w produktach napędami alternatywnymi

W tym samym roku uruchomiono produkcję autobusu SANH01 w wersjach do komunikacji międzymiastowej i miejskiej. Jeden z egzemplarzy tego autobusu został odrestaurowany przez sanockich specjalistów 10 lat temu z okazji jubileuszu 180-lecia tradycji fabryki i obecnie wzbudza duże zainteresowanie wszędzie, gdzie się pojawi.

W 1962 roku z taśm produkcyjnych AUTOSANU zjechał 10-tysięczny autobus, a w 1963 roku 100-tysięczna przyczepa.

Wzrastające zapotrzebowanie na wysoko wykwalifikowaną kadrę dla fabryki zaowocowało utworzeniem przy fabryce AUTOSAN punktu konsultacyjnego Politechniki Krakowskiej, który kształcił konstruktorów, technologów i innych specjalistów, również dla innych przedsiębiorstw i instytucji na terenie Sanoka.

Rozwój i unowocześnianie konstrukcji produkowanych autobusów w kolejnych latach spowodowały wdrażanie do produkcji w SFA kolejnych modeli autobusów SAN. Były to: H25, H27 oraz H100.

Ten ostatni tylko w wersji do komunikacji międzymiastowej został wyprodukowany w ilości niemal 18000 sztuk w latach 1966 – 1974.

W fabryce produkowane były również mikrobusy Nysa, a po przeniesieniu ich wytwarzania do Fabryki Samochodów Dostawczych w Nysie, AUTOSAN przejął z Zakładów Budowy Nadwozi Samochodowych w Koźuchowie produkcję samochodów towarowych.

Na początku lat 70. dalsze unowocześnianie autobusów typu SAN stało się technicznie i ekonomicznie nieuzasadnione. Rozpoczęto prace nad skonstruowaniem i wdrożeniem do produkcji nowego typu pojazdów. W wyniku tych działań, pod koniec 1973 roku, uruchomiona została produkcja seryjna autobusów AUTOSAN H9. Model ten stał się wręcz symbolem polskiego, międzymiastowego transportu pasażerskiego. Do dzisiaj można jeszcze spotkać autobusy H9 na polskich drogach. W latach 1973-1980 sanocka fabryka dostarczyła odbiorcom niemal 18.000 szt. popularnych „Dziewiątek”.

Dwa lata później rozpoczęto produkcję autobusu H9

w wersji miejskiej o nazwie H9-35, którego łącznie wyprodukowano ponad 5000 szt. Za ten model AUTOSAN otrzymał nagrodę I stopnia Ministerstwa Przemysłu Maszynowego.

W późniejszych latach na bazie „Dziewiątki” produkowano pojazdy przystosowane do potrzeb kinematografii, autobusy konferencyjne, do objazdów sprzedaży towarów spożywczych, autobusy sanitarne eksportowane do Libii, pojazdy przeznaczone do badań rentgenowskich.

W roku 1973 ukazała się „jednodniówka” Samorządu Robotniczego SFA pt. „Autosan – Konkrety”, jako poprzedniczka wydawanej w okresie późniejszym przez długie lata „Gazety Sanockiej – Autosan”. Rok później do użytku oddano nową szkołę przyzakładową fabryki autobusów, gdzie naukę mogło podjąć 520 uczniów. Jednocześnie nastąpił rozwój działalności ośrodka akademickiego w zakresie szkolenia dla pracujących – powstał punkt konsultacyjny Politechniki Rzeszowskiej oraz Akademii Ekonomicznej w Krakowie.

Rok 1976 obfitował w ważne wydarzenia m.in. sportowe

i kulturalne mające duże znaczenie dla mieszkańców Sanoka, a szczególnie dla pracowników SFA. Awans do pierwszej ligi wywalczyli hokeiści Zakładowego Klubu Sportowego Stal. Jubileusz 50-lecia działalności obchodził Zakładowy Dom Kultury. Rok później do eksploatacji przekazana została hala sportowo-widowiskowa AUTOSANU, wybudowana przy szkole przyzakładowej. Fabryka otrzymała odznakę „Zasłużony dla Sanoka” przyznaną przez Towarzystwo Rozwoju i Upiększania Miasta Sanoka.

Na przełomie lat 70. i 80. nastąpił bardzo szybki rozwój eksportu sanockiego producenta.

Wyroby ze znacznym AUTOSAN, zarówno autobusy jak i przyczepy, sprzedawane były m.in. do Angoli (500 szt. przyczep, 80 autobusów), Egiptu (75 autobusów), Libii (250 autobusów, w tym 50 w wersji sanitarnej), Bułgarii (22 autobusy), a także do Grecji, Wietnamu, NRD, Czechosłowacji, Iranu, Sudanu, Węgier i Ghany.

W okresie wzrostu niezadowolenia z istniejącej w Polsce sytuacji społeczno-politycznej,

również w AUTOSANIE w jesieni 1980 roku rozpoczął działalność nowy związek zawodowy NSZZ „Solidarność”. Fabryki nie ominęła fala strajków i wystąpień, a po ogłoszeniu stanu wojennego rządu w AUTOSANIE przejął Pełnomocnik Komitetu Obrony Kraju.

28 maja 1982 roku odbyły się główne uroczystości związane z obchodami jubileuszu 150-lecia Sanockiej Fabryki Autobusów.

W wyniku kryzysu gospodarczego i załamania koniunktury, którym objęty został cały kraj w latach 80., również w SFA nastąpił znaczny spadek produkcji. Nie oznaczało to jednak całkowitego zastoju, np. w pracach biura konstrukcyjnego. W 1984 roku do produkcji weszła nowa rodzina autobusów międzymiastowych i lokalnych H10, która zastąpić miała rodzinną H9. Mimo takich planów zarówno autobusy H9 jak i H10 produkowane były równolegle.

Początek lat 90. to okres kolejnej transformacji w historii firmy, przekształcona została w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa i przyjęła nazwę AUTOSAN S.A. Jednocześnie wyodrębniona została produkcja

przyczep i nacze, która realizowana była w nowo utworzonym „Zakładzie Przyczep i Nacze Zaslav Sp. z o.o.”. W Sanoku uruchomiona została natomiast produkcja miniautobusów i furgonów typu H6 oraz powstały pierwsze autobusy przystosowane do przewozu osób niepełnosprawnych.

W 1993 roku mury fabryki opuścił 100-tysięczny autobus. Jednak mimo prowadzonych działań, zmniejszony popyt na autobusy, a także rosnąca konkurencja doprowadziły do zwolnienia około tysiąca pracowników.

W roku 1994 nastąpiła prywatyzacja Spółki AUTOSAN. Inwestorem strategicznym została firma „Sobiesław Zasada Centrum S.A.”, a fabryka weszła w skład Grupy Zasada. Miało to miejsce dokładnie 100 lat po tym, jak wytwórnia z Sanoka po raz pierwszy przekształciła się z prywatnego warsztatu w spółkę.

W latach 90. prowadzone były kolejne modernizacje produkowanych wyrobów. Autobusy wyposażano w nowoczesne podzespoły renomowanych firm światowych, produkowane były przy wykorzystaniu no-

1957

Powstaje projekt nowego autobusu turystycznego autorstwa Zdzisława Beksińskiego SFW-1 SANOK, który nigdy nie wszedł do produkcji seryjnej ze względu na zbyt nowatorski design.

1958

Uruchomienie produkcji autobusów SAN, początkowo H01, a w kolejnych latach H25, H27, H100. Wytwórnia przyjmuje nazwę Sanocka Fabryka Autobusów AUTOSAN.

FOT. KRZYSZTOF WALEK

o homologacji i wszedł do oferty produkcji autobusów z ekologicznymi

wych technologii, powstawały nowe modele. W fabryce wdrożony został system jakości ISO.

W 1999 roku w AUTOSAN S.A. uruchomiona została produkcja autobusów szkolnych. Dzięki tym pojazdom w kolejnych latach fabryka zrealizowała szereg kontraktów zawartych z Ministerstwem Edukacji Narodowej na dostawę popularnych „gimbusów”.

W roku 2000 wyprodukowany został prototyp pierwszego, niskopodłogowego autobusu AUTOSAN o nazwie A613MN, a nieco później pierwszy szynobus we współpracy z firmą ZNTK z Poznania. Tym samym historia fabryki znówu w pewnym sensie zaczęła koło: wyroby z AUTOSANU wróciły „na tory”. Rozpoczęła się współpraca z takimi potęgami światowymi jak Alstom czy Bombardier.

Od 2001 roku wytwarzane były nadwozia pojazdów szynowych różnych typów, a także kabiny i dachy do lokomotyw.

Po okresie „zastoju” w sprzedaży eksportowej sanocka fabryka ze swoimi produktami ponownie wkroczyła na rynki zagraniczne takie jak: Wielka Brytania, Szwecja,

Rumunia, Słowacja, Węgry, a także Włochy.

Lata 2002 - 2007 to okres produkcji w AUTOSAN S.A. wyłącznie autobusów przeznaczonych do komunikacji lokalnej i międzymiastowej. Był to wynik strategii produktowej przyjętej w tym czasie w Grupie Zasada.

Począwszy od roku 2008, w wyniku sytuacji jaka miała miejsce wewnątrz Grupy, a także w wyniku uwarunkowań rynkowych, wysiłki AUTOSANU ponownie skupiły się na rozwoju produkcji autobusów miejskich. Powstała zupełnie nowa rodzina pojazdów przeznaczonych do miejskich przewozów pasażerskich o wspólnej nazwie SANCITY oraz rodzina autobusów międzymiastowych i lokalnych o nazwie EUROLIDER.

W 2013 roku Spółka AUTOSAN znalazła się w bardzo trudnej sytuacji, wynikającej z wielu czynników, zarówno wewnętrznych jak i zewnętrznych. 19 września ówczesny Zarząd Spółki złożył wniosek o upadłość, a 7 października Sąd Gospodarczy w Krośnie wydał postanowienie o ogłoszeniu upadłości likwidacyjnej Spółki Akcyjnej AUTOSAN. Pomimo tego, pod rządami Syndyka masy upadłości, AUTOSAN nadal prowadził działalność gospodarczą.

30 marca 2016 roku, po niespełna trzech latach takiej działalności, w siedzibie fabryki w Sanoku odbyło się oficjalne podpisanie aktu notarialnego, zgodnie z którym właścicielem przedsiębiorstwa AUTOSAN zostało konsorcjum spółek PIT-Radwar i Huta Stalowa Wola, należących do Polskiej Grupy Zbrojeniowej.

Fabryka, pod nową nazwą AUTOSAN sp. z o.o., rozpoczęła trudny proces powrotu na polski rynek autobusowy. Chcąc stawić czoła konkurencji, musiała dostosować się do aktualnych potrzeb i trendów rynkowych. Produkcowane pojazdy poddano gruntowej modernizacji, mającej na celu podniesienie walorów użytkowych, poziomu jakości, jak również dostosowanie do standardów i norm Unii Europejskiej.

Wprowadzono do produkcji nowe modele bogato wyposażonych, nowoczesnych autobusów, należących do rodziny SANCITY, przeznaczonych do komunikacji miejskiej.

Są to oferowane obecnie ekologiczne, niskoemisyjne autobusy gazowe oraz bezemisyjne z napędem elektrycznym. Pojazdy znalazły już wielu nabywców. „Gazowce” eksploatowane są między innymi w Rzeszowie, Tychach, Suwałkach i Sanoku, „elektryki” natomiast w Częstochowie.

W 2021 roku swoją premierę miał pierwszy wyprodukowany w Sanoku autobus napędzany wodorem. Obecnie posiada już świadectwo homologacji i wszedł do oferty handlowej.

Spółka AUTOSAN upatruje szansę w umocnieniu swojej pozycji na rynku autobusowym właśnie w produkcji autobusów z ekologicznymi napędami alternatywnymi. Prowadzone analizy rynku wskazują na duże zainteresowanie samorządów i przewoźników pojazdami bezemisyjnymi. Poza tym, pod koniec 2021 roku, Rada Ministrów przyjęła Strategię zakładającą wsparcie wykorzystywania technologii wodorowych. Jednym z celów „Polskiej Strategii Wodorowej do 2030 r.” jest rozpoczęcie eksploatacji 800 - 1000 autobusów wodorowych. Wspomnieć należy również, że AUTOSAN jest członkiem - założycielem stowarzyszenia Podkarpacka Dolina Wodorowa.

Rok 2022 jest dla AUTOSAN sp. z o.o. szczególny, ponieważ fabryka obchodzi jubileusz 190-lecia swoich tradycji. Bez żadnej przesady można powiedzieć, że AUTOSAN to marka, która „przewoziła Polskę”. Autobusy AUTOSAN poznało wiele pokoleń Polaków. Przez całe dekady woziły ich do pracy, szkoły, na wczasy i na urlopy. Dojeżdżały w każdy zakątek Polski. Mury fabryki opuściło niemal 115 tysięcy pojazdów, zarówno na rynek krajowy jak i wiele rynków zagranicznych.

AUTOSAN w ciągu wielu lat swojej bogatej historii dał się poznać jako firma kompetentna, przyjazna ludziom i środowisku, godna zaufania i polska, jako marka, na której można polegać.

Spółka świadoma swoich tradycji, a także aktualnych trendów i wymagań rynkowych legitymuje się hasłem: „NAPEŁDZA NAS POSTĘP, od pary do wodoru”.

mm

Źródło: książka pt. „150 lat Sanockiej Fabryki Autobusów” pod redakcją Adama Orłowskiego
Fot: autosan.pl

1984

Do produkcji wchodzi kolejna rodzina autobusów AUTOSAN H10 o zwiększonej ilości miejsc, przeznaczonych do komunikacji podmiejskiej i międzymiastowej.

1994/1995

Do produkcji wchodzi nowa rodzina autobusów miejskich i międzymiastowych o symbolu A.

1999

Powstają pierwsze autobusy szkolne AUTOSAN tzw. „gimbusy”. Na polski rynek dostarczono ponad 1000 sztuk tego typu pojazdów.

2010

Produkcja pierwszego w historii fabryki 18-metrowego autobusu przegubowego SANCITY 18LF.

2016

Przejęcie fabryki AUTOSAN przez konsorcjum Spółek PIT-RADWAR i Huta Stalowa Wola, należących do Polskiej Grupy Zbrojeniowej.

Do produkowanej rodziny miejskich autobusów dołącza SANCITY 12LF CNG z napędem na gaz ziemny.

1973

Uruchomienie seryjnej produkcji nowej rodziny autobusów AUTOSAN H9, cechującej się - jak na ówczesne czasy - wysokim poziomem technologii, lepszą funkcjonalnością, podwoziem ramowym oraz silnikiem diesla montowanym z tyłu.

2019

Wyprodukowany i zaprezentowany zostaje miejski, elektryczny autobus AUTOSAN przeznaczony na rynek krajowy.

Szymona Jakubowskiego gawędy o przeszłości

Sanockie epizody Powstania Warszawskiego

Franciszek Malik Piorun

Mieczysław Przystasz

W Powstaniu Warszawskim, które wybuchło 1 sierpnia 1944 roku nie brakło osób z sanockim rodowodem. W kolejną rocznicę zrywu warto przypomnieć niektóre sylwetki uczestników.

Dokładnej liczby powstańców związanych z rodziną z ziemią sanocką nie da się oczywiście ustalić, znamy tylko zapewne część nazwisk. Wieloletnia komendantka sanockiego hufca Związku Harcerstwa Polskiego Krystyna Chowaniec tylko na Cmentarzu Centralnym w Sanoku doliczyła się co najmniej dziesięciu grobów powstańców warszawskich, a przecież niektórzy zginęli, wielu los rozrzucił po świecie.

Powstanie Warszawskie, stalinowski więzień

Mieczysław Przystasz, urodzony w 1914 roku absolwent sanockiego gimnazjum, w 1939 roku powróciłszy po wojennej tułaczce i wielu przygodach do Sanoka, zaangażował się w antyhitlerowską konspirację. Zagrożony aresztowaniem przez Gestapo przeniósł się do Warszawy, gdzie należał do kadry kierowniczej organizacji „Miecz i Pług”, później scalonej z Armią Krajową.

W Powstaniu Warszawskim Mieczysław Przystasz walczył w szeregach Grupy Północ, uczestniczył w heroicznej obronie Starego Miasta, później – po wydostaniu się z upadającej dzielnicy kanałami – na Śródmieściu, gdzie odniósł rany. W powstańczych szeregach walczyła również jego siostra Danuta. Uniknął niewoli. Po kapitulacji Warszawy wydostał się z niszczonego miasta wraz z ludnością cywilną. Do stolicy powrócił

zaraz po wyzwoleniu, pracował w administracji rządowej m.in. na Ziemiach Odzyskanych.

Podobnie jak wielu jego towarzyszy broni szybko stał się przedmiotem zainteresowania ze strony organów bezpieczeństwa. Został aresztowany za rzekomą działalność antyradziecką i antypaństwową. Na wolność wyszedł w 1954 roku. Po uwolnieniu wrócił do Sanoka. Po „październikowej odwilży” w 1956 roku aktywnie zaangażował się w działalność społeczną. Był radnym miejskim, w pewnych okre-

sach także wiceprzewodniczącym i przewodniczącym Miejskiej Rady Narodowej. Zmarł w 1986 roku i został pochowany na Cmentarzu Centralnym.

Skok do walczącej Warszawy

Na osobną opowieść zasługuje postać Franciszka Malika, ps. Piorun, „cichociemnego” zrzuconego do Polski w przeddzień Powstania Warszawskiego, aktywnie uczestniczącego w walkach o stolicę.

Franciszek Malik urodził się 6 marca 1912 w podsanockiej Bażanówce, w chłopskiej rodzinie. Po szkołach w Bażanówce i Jaćmierzu dostał się do sanockiego gimnazjum, które ukończył w 1932 roku. Jak kilku innych kolegów z jego

rocznika swe życie postanowił związać z wojskiem. Skończył podchorążówkę w Ostrowi-Komorowie, awansował do stopnia podporucznika. Otrzymał przydział do stacjonującego w okresie międzywojennym w Sanoku, sławnego 2 Pułku Strzelców Podhalańskich.

Z macierzystą jednostką późniejszy skoczek przebył kampanię wrześniową dowodząc 9 kompanią 2 psp. Uniknął niewoli niemieckiej, jednak po powrocie do Bażanówki, w połowie października 1939 roku trafił w ręce NKWD. Miał wiele szczęścia w nieszczęściu, gdyby do sowieckiej niewoli trafił trochę wcześniej zapewne podzieliliby los wielu kolegów zamordowanych w Katyniu, Charkowie i Twerze.

Powstanie Warszawskie

Za rzekomą działalność antyradziecką otrzymał wyrok trzech lat łagrów. Karę odbywał w m.in. w Małoszujce koło Archangielska. Na wolność wyszedł latem 1941 roku po agresji Niemiec na ZSRR i nawiązaniu stosunku dyplomatycznych między rządem emigracyjnym a władzami sowieckimi. Od października tego roku służył w armii gen. Andersa jako dowódca kompanii w 5 Dywizji Piechoty. Wraz z całą formacją został ewakuowany na Bliski Wschód.

W czasie pobytu we Włoszech przeszedł przeszkolenie dywersyjne. Do kraju został przerzucony w nocy z 30 na 31 lipca 1944 roku. Wylądował w okolicach Grodziska Mazowieckiego. Przyjął pseudonim Piorun 2, zgodnie z obowiązującymi zasadami, po skoku został awansowany do rangi kapitana. Do Warszawy przybył już po wydaniu decyzji o wybuchu powstania. Walczył m.in. na Śródmieściu jako m.in. zastępca dowódcy odcinka „Litwin”, później dowodził batalionem „Zaremba-Piorun”.

Na mocy umowy kapitulacyjnej, po uznaniu przez Niemców praw kombatanckich Armii Krajowej trafił do niewoli. Ostatni okres wojny spędził m.in. w oflagu w Lubecie, z którego uwolniono go wojska alianckie w maju 1945. Przez pewien czas był oficerem (mianowanym do stopnia majora) w Polskich Siłach Zbrojnych na Zachodzie. Zdecydował się na pozostanie na emigracji. W Anglii był nauczycielem w sobotniej szkole polskiej. Zmarł 24 sierpnia 2006 w Wielkiej Brytanii.

Mistrz drugiego planu

13 sierpnia, w trzynastym dniu Powstania Warszawskiego, zajęta przez oddziały Armii Krajowej stołeczną Starówkę, wstrząsnął potężny wybuch. W wyniku eksplozji zginęło co najmniej 300 osób, zaś kilkaset zostało rannych. W wielu opracowaniach tragedię przyjęło się uważać za wybuch czołgu-pułapki, co nie jest jednak prawdą. Historycy są dzisiaj w zasadzie zgodni, że eksplodował pozostawiony przez Niemców stawiacz min, od którego w czasie triumfalnego przeprowadzania ulicami Starego Miasta, odpiął się ładunek wybuchowy. Wśród ofiar był pochodzący z ziemi sanockiej wybitny przedwojenny aktor drugoplanowy Józef Orwid.

Józef Orwid (właściwe nazwisko Kotschy) urodził się 14 listopada w Besku. Jego ojciec był kolejarzem. Młody Józef po ukończeniu gimnazjum zdecydował się na karierę aktorską. Występował na deskach Teatru Nowego i Teatru Ludowego w Krakowie, tuż przed wybuchem I wojny przeniósł się do Warszawy. Znany był z wielu ról w krajowych teatrach, często występował też w kabaretach.

Szaloną popularność zyskał jako aktor filmowy, mimo że debiutował późno, dopiero w wieku 41 lat w filmie „10% dla mnie”, gdzie zagrał charakterystyczną rolę notariusza Alojzego, zachwycając publiczność i gwarantując sobie udział w kolejnych kilkudziesięciu filmach, m.in. takich ówczesnych przebojach jak „Paweł i Gawęł”, „Królowa przedmieścia” czy „Pani minister tańczy”. W czasie okupacji grał w jawnych teatrach. Prawdopodobnie w Powstaniu Warszawskim nie brał bezpośredniego udziału, bardzo możliwe, że jego aktywność artystyczna w czasie okupacji wzbudzała wiele emocji.

Z temblakiem na ramieniu przed ołtarzem

Sanocki ślad można odnaleźć także w szeroko opisanym i udokumentowanym na taśmie filmowej i zdjęciach wydarzeniu powstańczym, jakim był ślub Bolesława

Józef Orwid w filmie Jadzia z gwiazdą-przedwojennego kina Jadwigą Smosarską

Krzysztofa Biegi z wybranką jego serca Alicją. Fotografia ze ślubu jest jedną z najczęściej publikowanych ilustracji powstańczych. Biegowie byli rodem osiadłym na ziemi sanockiej od setek lat. Kolejni jego przedstawiciele należeli do lokalnej elity. Ojciec Bolesława Krzysztofa, także Bolesław, był dyplomata, uczestnikiem paryskiego Kongresu Pokojowego kończącego I wojnę światową. W latach 30. zajmował się wydawaniem prasy, natomiast w czasie okupacji był – z ramienia Stronnictwa Pracy – sekretarzem podziemnego parlamentu, Rady Jedności Narodowej.

Młody Bolesław Krzysztof, wywodząc się z tak zacnej rodziny z patriotycznymi tradycjami, nie mógł wybrać innej drogi jak służba w konspiracyjnej armii. W czasie okupacji związał się z uroczą Alicją, której ciotka była notabene kolejną żoną ojca. On pod pseudonimem „Pałak”, ona „Jamróz” razem poszli do powstania.

Małżeńską przysięgę przyjął od Bolesława Biegi i Alicji Treutler ks. kapitan Wiktor Potrzebski „Cord”, który zginął 4 września pod hitle-

rowskimi bombami. Ślub zapewne nie stałby się jednym z najbardziej znanych epizodów powstańczej epopei, gdyby nie fakt, że na taśmie filmowej dokumentował go Eugeniusz Lokajski, przedwojenny wybitny sportowiec, olimpijczyk z Berlina 1936 r. Sportowiec-kronikarz zginął w walkach 25 września.

Pan młody pojawił się w pożyczonym mundurze z rozciętym rękawem, aby można było włożyć zagipsowaną rękę. Panna młoda ubrana była w jasną bluzkę i ciemną spódnicę. Udało się znaleźć pęk żywych kwiatów. Weselny poczęstunek stanowiły zdobyczne sardynki i pasztety francuskie na biskopkach. Noc poślubną spędzili w sali obsługi w budynku Poczty Głównej. Oboje szczęśliwie, mimo że śmierć wielokrotnie zaglądała im w oczy, przeżyli powstanie, razem trafili do obozu jenieckiego. Pod koniec wojny udało im się wymknąć i dotrzeć do wojsk alianckich. Zdecydowali się pozostać na emigracji, wyjechali do Stanów Zjednoczonych. Bolesław junior żyje do dzisiaj, Alicja zmarła w 2019 roku.

sj

Ślub Bolesława Biegi w czasie Powstania Warszawskiego

Autor: jest wydawcą i redaktorem naczelnym czasopisma „Podkarpacka Historia” oraz portalu www.podkarpackahistoria.pl. **Kontakt:** redakcja@podkarpackahistoria.pl. Fot. Archiwum „Podkarpackiej Historii”, wikipedia/domena publiczna

Z kalendarium podkarpackiej historii

29 lipca
–
4 sierpnia

Urodzili się

29.07.1900 w Olchówce w powiecie sanockim urodził się Andrzej Nebesio, uczestnik wojny polsko-bolszewickiej, przodownik Straży Granicznej, m.in. kierownik placówek w Łupkowie i Komańczy.

Zmarli

1.08.1979 zmarł płk Zygmunt Csadek, w okresie międzywojennym m.in. dowódca stacjonującego w Sanoku 2. pułku strzelców podhalańskich oraz poseł na Sejm II RP, w 1945 roku przez krótki czas zastępca dowódcy 1 Dywizji Piechoty im. Tadeusza Kościuszki.

Wydarzyło się

29.07.1944 wojska niemieckie opuszczają bez walki Sanok. 3 sierpnia wkroczą tu wojska radzieckie, by następnego dnia oddać hitlerowcom miasto do 10 sierpnia, gdy nastąpiło ostateczne wyzwolenie.

30.07.2013 Rada Miasta Sanoka zdecydowała o nadaniu jednej z miejscowych ulic imienia księdza prałata Adama Sudola, nieformalnego kapelana sanockiej „Solidarności”, zaangażowanego w walce o prawa obywatelskie.

31.07.1611 do Towarzystwa Jezusowego, czyli jezuitów, wstąpił urodzony w Strachocinie Andrzej Bobola, zamordowany przez zbuntowanych kozaków w 1657 roku, uznany za męczennika i świętego Kościoła katolickiego.

31.07.1947 formalne rozwiązanie Grupy Operacyjnej „Wisła” i zakończenie trwającej od kwietnia tego roku akcji o tym samym kryptonimie. W jej wyniku na terenach Polski południowo-wschodniej, w tym ziemi sanockiej, zlikwidowano większość sił Ukraińskiej Powstańczej Armii i dokonano wysiedlenia ludności ukraińskiej.

1.08.1934 wchodzi w życie reforma administracyjna dokonująca nowego podziału gmin wiejskich w województwie lwowskim. Zmiany dotyczą także powiatu sanockiego.

1.08.1936 po kilkuletniej przerwie działalność wznowia sanocki oddział Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego, którego tradycje kontynuuje do dzisiaj miejscowy oddział Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego.

1.08.1945 w Sanoku powołano miejscową ekspozyturę Tymczasowego Zarządu Państwowego, którego zadaniem było zabezpieczenie i administrowanie majątkiem porzuconym i ponemieckim. W następnym roku ekspozytura TZP została zastąpiona biurem obwodowym Okręgowego Urzędu Likwidacyjnego w Rzeszowie.

1.08.1969 proboszczem parafii pw. Najświętszej Marii Panny Nieustającej Pomocy w Nowosielcach-Gniewosz został ks. Józef Duda, zastępując na tym stanowisku ks. Jana Czajkowskiego.

1.08.2013 w Pastwiskach odbyło się uroczyste otwarcie nowo wybudowanej sieci kanalizacyjnej w Odrzechowej zrealizowanej w ramach projektu pn.: „Partnerstwo na rzecz rozbudowy systemów kanalizacyjnych w gminach Zarszyn i Pakostów”.

2.08.1944 na terenie sanockiej fabryki gum dochodzi do potężnej eksplozji i pożaru, w wyniku czego ginie ok. 70 osób. Tragedia ma miejsce w momencie, gdy Sanok został opuszczony przez Niemców i jeszcze nie zajęty przez wojska radzieckie. Najprawdopodobniej doszło do niej w czasie szabrowania przez miejscową ludność pozostawionego przez okupanta majątku.

3.08.1944 Sanok zostaje zajęty na krótko przez wojska radzieckie, które następnego dnia wycofują się z miasta. Ostateczne wyzwolenie nastąpi 10 sierpnia.

3.08.1956 ksiądz Karol Wojtyła rozpoczyna w Zagórzcu wraz z grupą młodzieży krakowskiej kolejną wyprawę w Bieszczady i Beskid Niski. Trasa podróży prowadziła m.in. przez Komańczę, gdzie wówczas internowany był prymas Stefan Wyszyński, o czym turyści zapewne jednak nie wiedzieli.

3.08.1961 decyzją Kuratorium Okręgu Rzeszowskiego powołano do życia Państwową Zakład Wychowawczy w Sanoku, dzisiejszy Specjalny Ośrodek Szkolno-Wychowawczy.

4.08.1956 z więzienia we Wronkach, po 9 latach uwięzienia, zwolniony został pochodzący z Zarszyna Jan Łożański, w okresie okupacji hitlerowskiej kurier na trasie Warszawa-Budapeszt, później łącznik między II Korpusem gen. Andersa a organizacjami konspiracji antykomunistycznej w kraju.

4.08.2013 w gminie Sanok odbyła się I tura przedterminowych wyborów wójta. Wybory miały związek ze śmiercią poprzedniego włodara gminy Mariusza Szydła, który postrzelil się po wcześniejszym zabiciu żony. W II turze wójtem została wybrana Anna Hałas.

sj

OGŁOSZENIE

Burmistrz Miasta Sanoka

zawiadamia, że na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Miasta Sanoka <http://bip.um.sanok.pl/> zamieszczono ogłoszenie o przetargu nieograniczonym, licytacyjnym na dzierżawę lokalu użytkowego, położonego przy ul. 3 Maja 15/3 w Sanoku.

Szczegółowe informacje na temat przetargu można uzyskać w Wydziale Gospodarki Komunalnej i Ochrony Środowiska Urzędu Miasta pod nr telefonu: 13-46-52-852.

OGŁOSZENIE

Burmistrz Miasta i Gminy Zagórz

informuje, że na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta i Gminy w Zagórz przy ul. 3 Maja 2 wywieszono na okres 21 dni wykazy dotyczące:

- sprzedaży w drodze przetargu ustnego nieograniczonego działki o nr ew. 811/5 o powierzchni 0,4272 ha, działki o nr ew. 811/6 o powierzchni 0,3268 ha, działki o nr ew. 811/7 o powierzchni 0,3256 ha oraz udziału po 1/3 w działce nr 811/4 o pow. 0,0443 ha obręb ewid. Tarnawa Dolna

Szczegółowe informacje na temat sprzedaży w/w nieruchomości można uzyskać w siedzibie Urzędu Miasta i Gminy (tel: 1346-22-062, wew. 75) a także na stronie internetowej urzędu: www.zagorz.pl

OGŁOSZENIE

Wójt Gminy Tyrawa Wołoska

działając na podstawie art. 35 ust. 1 ustawy z dn. 21.08.1997 r. o gospodarce nieruchomościami informuje, że w dniach od 29.07.2022 r. do 19.08.2022 r. tj. na okres 21 dni, w siedzibie Urzędu Gminy w Tyrawie Wołoskiej oraz na stronie internetowej www.bip.tyrawa.pl, zostanie wywieszony wykaz nieruchomości stanowiących własność Gminy Tyrawa Wołoska, położonych w obrębie ewidencyjnym Rozpucie, przeznaczonych do oddania w najem na rzecz Stowarzyszenia Bieszczadzkie Dziedzictwo Kultury, w trybie bezprzetargowym, na okres do trzech lat. Więcej informacji można uzyskać w Urzędzie Gminy w Tyrawie Wołoskiej w pok. 25, I/p, tel. 13 46 569 36.

**LOKALE,
NIERUCHOMOŚCI****Sprzedam**

■ Dwie działki budowlane po 12 a, Sanok Posada, tel. 519 578 148

■ Las 0,35 ha, 70 lat, stary jodłowy, w Mokrem, adres e-mail: szere777@msn.com lub sms +1 732-8223521

Kupię

■ Działkę przy rzece Oslawa, tel. 602 476 137

■ Działkę, las w Bieszczadach lub nad Soliną, tel. 600 033 733

AUTO-MOTO**Sprzedam**

■ Ford Focus, hatchback, silnik 1.5 benzyna, moc 150 KM, 2016 r., przebieg 71 tys. km, serwis ASO, pierwszy właściciel, tel. 601 942 656

Kupię

■ Auta za gotówkę, tel. 600 033 733

■ Auto zabytkowe, tel. 602 476 137

RÓŻNE**Sprzedam**

■ Puste drewniane ule wielkopolskie, tel. 605 738 399

USŁUGI

■ Moskitiery, rolety, tel. 600 297 210

**DYŻURY
W RADZIE MIASTA**

5 sierpnia 2022 r. pokój nr 67
dyżur pełni radna
Teresa Lisowska
w godz. 17.00–18.00

1 sierpnia 2022 r. pokój nr 67
dyżur pełni przewodniczący
Andrzej Romaniak
w godz. 16.00–17.00

Apteki pełniące dyżury

Od 25.07.2022 r. do 1.08.2022 r.

Apteka Społeczna ul. Kościuszki 10

Od 1.08.2022 r. do 8.08.2022 r.

Apteka Omega ul. Kościuszki 22

TYGODNIK ŚLANOCKI

KOM. 697 979 971

TEL. 13 463 16 34

Gminny Ośrodek Kultury w Komańcza
GO
WÓJT GMINY KOMAŃCZA
GMINNY OŚRODEK KULTURY W KOMAŃCZY
zapraszają na

**XXV SPOTKANIA PRZYGRANICZNE
POLSKI I SŁOWACJI**

**7 SIERPNIA 2022 r.
(NIEDZIELA)**

Start: godz. 14:00
PLAC NAD OSŁAWICĄ W KOMAŃCZY

WYSTĄPIĄ:
LADY FAMA SHOW *widowisko dla dzieci*
LEM-MY *z Komańczy*
DARINA ZABOŁOTNA *z Ukrainy*
SENIOR *z gm. Komańcza i Zagórz*
DUKLANIE *z Dukli*
SOLO-MIA *z Ukrainy*
SYKOWNI *z Podhala*
HRDZA *ze Słowacji*

Gwiazda wieczoru:
**STACHURSKY
AGNES VIOLIN LASER SHOW**

*Konkurs kulinarny dla KGW na "NAJLEPSZĄ POTRAWĘ REGIONALNĄ"
Wystawy rękodziełnictwa, potraw i produktów regionalnych
Atrakcje dla dzieci: dmuchańce, kula na wodzie, trampolina, malowanie twarzy, balonowe zoo, bańki, konfetti*

*Wydarzenie kulturalne zorganizowano w ramach projektu pn. "XXV Spotkania Przygraniczne Polski i Słowacji - koncert charytatywny dla Ukrainy" z programu Narodowego Centrum Kultury: Kultura Interwencje. Edycja 2022
W trakcie imprezy zbiórka na rzecz uchodźców poprowadzi Fundacja "Ramię w Ramię - nad Oslawą"*

Organizatorzy: Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego, NARODOWE CENTRUM KULTURY, Gminny Ośrodek Kultury w Komańcza, Gmina Komańcza

Patronat medialny: TVP3 RZESZÓW, radio centrum, Bieszczady24.pl, P24.pl, ECHO UMIEJĘDZÓW, nowiny, nowiny30, TYGODNIK ŚLANOCKI, wZeszytany, PULS PODKARPACKI, ENDY

ZAADOPTUJ ZWIERZAKA**KOTECZKA****Koteczka**

Ma ok. 2,5 miesiąca, urodzona na działkach. Szuka swojego człowieka i własnego domku. Przebywa pod opieką dobrych ludzi. Wzorowo korzysta z kuwetki.

Kontakt w sprawie adopcji:
695 273 839

Wojtuś

Ma ok. 3-4 miesięcy. Został odrobaczony, przebywa w domu tymczasowym w towarzystwie innych kotów. Lubi zabawy typowe dla kociego dziecka, ale miziankiem też nie pogardzi. Nie sprawia żadnych problemów. Kto pokocha Wojtusia?

Kontakt w sprawie adopcji:
695 273 839

WOJTUŚ

Relacja z wycieczki z PTTK

„Przez zielone lasy i wzgórza z Postołowa do Zagórza”

Kolejny niedzielny poranek upłynął pod znakiem wątpliwości, czy pogoda oraz uczestnicy dopiszą. Po sobotnich burzach i porannych opadach deszczu, można było się spodziewać, że część osób nagle zrezygnuje, ale ku zaskoczeniu organizatorów na miejscu zbiórki stał się komplet uczestników. Grupa wyjątkowa i najliczniejsza (49 osób!) spośród tegorocznych niedzielnych wycieczek za miasto. Na propozycję ewentualnej zamiany trasy wycieczki na objazdową, wszyscy zgodnie odpowiedzieli chórem – idziemy na szlak! Jadąc autokarem do Postołowa, uczestnicy wycieczki mieli okazję poznać krótką historię zagórskiej kolei oraz strasznych czasów II wojny światowej, kiedy to w okolicy dochodziło do licznych zbrodni niemieckich, a czego pamiątką są pomniki w Zasławiu, w lesie „Hanusiska” oraz na zboczach Gruszki.

Spacer rozpoczęliśmy w położonym w dolinie Sanu Postołowie, gdzie przywitała nas orzeźwiająca bryza porannego deszczu. Niestety tym razem, nie było nam dane podziwiać pięknych widoków, które towarzyszą kierowcom jadącym w kierunku Leska. Z tego miejsca można zobaczyć m.in. Pasma Gór Słonnych wraz z szybowiskiem na Kamionce, Pasma Żukowa, Jawor nad Soliną, bieszczadzkie Poloniny, ale i ciekawie położone, na zboczach Baszty oraz Czulni, Lesko. Jest to dobry powód, by znów tu wrócić, a warto.

Podczas naszej wędrowki zdobyliśmy Postołowską Górę oraz Łysą Górę, gdzie zrobiliśmy dłuższą przerwę na drugie śniadanie oraz pamiątkowe zdjęcia. Z każdą minutą pogoda się poprawiała i zaczęło przebijać się słońce. Schodząc w kierunku Wielopola, skierowa-

waliśmy się na zielony szlak PTTK, który łączy Zagórz z Bieszczadami, a dokładniej z Krysową. W trakcie wędrowki mogliśmy podziwiać piękne widoki, wśród których można było rozpoznać szczyty Gór Słonnych oraz Pasma Olchowieckiego, a także ruiny klasztoru o.o. Karmelitów Bosych, Krzyż Milenijny nad Zagórzem i cerkiewkę w Wielopolu, do której zmierzaliśmy. Po obejrzeniu otoczenia świątyni (wewnątrz trwała msza) i wysłuchaniu historii jej powstania, grupa ruszyła w kierunku Zagórza, zatrzymując się na chwilę zadumy na nowym cmentarzu. Wśród licznych grobów, szczególną uwagę zwróciliśmy na zbiorową mogiłę żołnierzy polskich, ewakuowanej strażnicy granicznej w Jasielu, którzy zginęli z rąk UPA 20 marca 1946 roku. Warto wspomnieć o tym, że część ciał zamordowa-

ALDONA MĘKARSKA

wanych nie odnaleziono do dziś. Nawiązano również do nieistniejącej już kwatery żołnierzy z okresu I wojny światowej, którą symbolizuje nowo postawiony krzyż oraz tablica z krótkim rysem historycznym. Po krótkiej modlitwie oraz zapaleniu zniczy udaliśmy się na najstarszy zagórski cmentarz, na którym można zobaczyć kaplicę dawnych właścicieli Zagórza i okolic (Truskolaskich i Gubrynowiczów) oraz groby proboszczów tutejszej parafii (ks. Józefa Winnickiego, ks. Władysława Wójcika – symboliczny, bo zginął w Oświęcimiu), działaczy społecznych

(dra Józefa Galanta) oraz powstańców styczniowych. Zapalając znicze pod Krzyżem Powstańczym, oddaliśmy hołd wszystkim tym, którzy polegli w walce o niepodległość naszej Ojczyzny.

Ostatnim punktem programu wycieczki były odwiedziny najnowszej atrakcji turystycznej Zagórza, jaką jest Centrum Kultury Foresterium, malowniczo położone na wzgórzu Marymont, do którego prowadzi oryginalna Droga Krzyżowa autorstwa bieszczadzkich artystów. Wizyta w ośrodku zrobiła na grupie ogromne wrażenie, gdyż w nowoczesny, ale

przystępny sposób pokazuje historię nie tylko klasztoru o.o. Karmelitów Bosych, ale również Zagórza i regionu. Dzięki multimediom można zobaczyć to niezwykle miejsce z innej perspektywy oraz zagłębić tam, gdzie nie sięga ludzkie oko. Dopelnieniem wycieczki była panorama z wieży widokowej, skąd mogliśmy prześledzić trasę naszej niedzielnej wędrowki. Tym oto akcentem zakończyliśmy kolejną wycieczkę z przewodnikiem za miasto. Dziękuję całej grupie za wytrwałość, trasa może nie była zbyt długa (ok. 10 km), ale warunki bardzo zmienne, za-

czynialiśmy rajd w deszczu, a kończyliśmy w upale. Szczególne słowa uznania kieruję do najmłodszych oraz najstarszych uczestników naszej wycieczki, którzy po raz kolejny udowodnili, że dla chcącego nic trudnego. Osobne podziękowania kieruję do Prezesa Oddziału Stanisława Sieradzkiego, który zabezpieczał grupę oraz koleżanek Aldony Mękarskiej i Marzeny Nebesio za dokumentację fotograficzną. Do zobaczenia na kolejnych wycieczkach z cyklu „W niedzielę za miasto z przewodnikiem PTTK”.

Przewodnik beskidzki

W NIEDZIELĘ ZA MIASTO Z PRZEWODNIKIEM PTTK

„Z Andrzejem i Jagodą przez Magurę ścieżki wiodą” 31 lipca 2022 (wycieczka piesza)

Przewodnicy Jagoda Borek i Andrzej Pieszczoł

Zapraszamy na wycieczkę po zielonym paśmie Magury Wątkowskiej w Beskidzie Niskim, który wysokością szczytów nie imponuje, ale za to kryje w sobie wiele niezwykłych miejsc, urokliwych zakątków, tajemnic i legend. Podczas wędrowki wejdziemy między innymi na wieżę widokową na Ferdlu, oraz odwiedzimy skalny rezerwat „Kornuty”. Na zakończenie naszej wędrowki zapalimy ognisko, na którym upieczemy przyniesione z sobą kielbaski.

W programie

- przejazd na trasie: Sanok – Miejsce Piastowe – Dukla – N. Żmigród – Wapienne,
- przejście piesze na odcinku: Wapienne – Ferdel (wieża widokowa) – Barwinok – Kornuty (rezerwat przyrody) – Folsz,
- na zakończenie wędrowki ognisko,
- trasa ŚREDNIO TRUDNA, czas przejścia – ok. 5 godz., punkty do GOT – 20.

Wpisowe

- 45 zł (dzieci i Członkowie PTTK)
- 50 zł (przyszli Członkowie PTTK)

Świadczenia

- bezpłatna usługa przewodnicka: Jagoda Borek i Andrzej Pieszczoł,
- transport i ubezpieczenie NNW.

Każdy z uczestników powinien posiadać:

- odpowiedni do wędrowki oraz warunków pogodowych strój (nakrycie głowy chroniące

przed słońcem, peleryna od deszczu) i obuwie turystyczne,

- wyżywienie (kanapki i kielbaski na ognisko),
- picie, kijki, gotówkę na bilet wstępu do Magurskiego Parku Narodowego (N – 7 zł, U – 3,5 zł) oraz dokument tożsamości.

Uwaga!!!

Obowiązkowe zapisy w biurze Oddziału PTTK (ul. 3 Maja 2) w Sanoku lub pod nr. tel. 13 463 21 71 do dnia 29 lipca (piątek) 2022 r.

Zbiórka uczestników na parkingu pod Kauflandem (ul. Królowej Bony 10) w Sanoku o godz. 7.45. Wyjazd o godz. 8.00. Powrót do Sanoka ok. godz. 19.00

Organizator zastrzega sobie prawo zmiany trasy wycieczki, jej skrócenia lub odwołania wyjazdu w przypadku niesprzyjających warunków atmosferycznych lub innych przyczyn niezależnych.

„Rowerem przez Pasma Grabówki do Doliny Sanu” 31 lipca 2022 (wycieczka rowerowa)

Przewodnik Wiesław Sternik

Jak co roku serdecznie zapraszam na wspólną wycieczkę rowerową, podczas której odwiedzimy miejsca pamięci narodowej (Pakoszówka i Falejówka), wybrane cerkwie (Lalin i Grabówka), pokonamy Pasma Grabówki oraz zdobędziemy malowniczą Dolinę Sanu. Naszą „rowerową obwodnicę” rozpoczniemy i zakończymy w Sanoku, pokonując tym samym dystans około 60 km. Raz jeszcze zapraszam niestrudzonych miłośników dwóch kółek, do wspólnego rajdu po naszym pięknym regionie.

W programie:

- przejazd na trasie: Sanok – Czerteż – Jurówce – Pakoszówka – Lalin – Grabówka – Falejówka – Raczkowa – Końskie – Witryłów – Łodzina – Hłomcza – Mrzygłód – Dębna – Międzybrodzie – Trepcza – Sanok,
- trasa ŚREDNIO TRUDNA, długość trasy – ok. 60 km, głównie asfalt i 8 km po płytach betonowych. 5 zł

Wpisowe: 5 zł

Świadczenia:

- bezpłatna usługa przewodnicka: Wiesław Sternik.

Każdy z uczestników powinien posiadać:

- sprawny rower oraz kask ochronny na głowę,
- odpowiedni do rajdu oraz warunków pogodowych strój,
- wyżywienie oraz duży zapas picia.

Uwaga!!!

Obowiązkowe zapisy w biurze Oddziału PTTK (ul. 3 Maja 2) w Sanoku lub pod nr. tel. 13 463 21 71 do dnia 29 lipca (piątek) 2022 r.

Zbiórka uczestników na parkingu pod Kauflandem (ul. Królowej Bony 10) w Sanoku o godz. 9.00. Wyjazd o godz. 9.10. Powrót do Sanoka ok. godz. 14.00.

Organizator zastrzega sobie prawo zmiany trasy wycieczki, jej skrócenia lub odwołania wyjazdu w przypadku niesprzyjających warunków atmosferycznych lub innych przyczyn niezależnych.

Zarząd Oddziału PTTK „Ziemia Sanocka” w Sanoku wraz z Zarządem Koła Przewodników PTTK w Sanoku serdecznie zapraszają na wycieczki.

PIŁKA NOŻNA

PIŁKA NOŻNA

Ekoball Stal Sanok po sparingach z mieszzanymi nastrojami

W ostatnim tygodniu drużyna KS Ekoball Stal Sanok rozegrała dwa mecze sparingowe. Nowy trener potraktował rozgrywki szkoleniowo, w składzie pojawiło się wiele juniorów. Przed zawodnikami kolejne treningi, bowiem niezadługo ruszają rozgrywki klubowe.

Pierwszy mecz sparingowy drużyna Ekoballu rozegrała 21 lipca. Niestety uległa MKS Arłamów Ustrzyki Dolne 1:3. Mecz rozgrywany był w formule 3x30 min. Trener Paweł Załoga miał możliwość przyjrzeć się dokładnie formie poszczególnych zawodników, ponadto dał szansę na grę wszystkim piłkarzom, którzy rozpoczęli przygotowania do nowego sezonu w barwach żółto-niebieskich.

W meczu wystąpiło 23 graczy. Na boisku pojawili się zarówno doświadczeni gracze, testowani oraz piłkarze, którzy dopiero pukają do drzwi piłki seniorskiej. Na uwagę zasługuje fakt, iż w meczu sparingowym wzięło udział wielu zawodników drużyn juniorskich. Zagrało aż sześciu piłkarzy z rocznika 2004, dwóch z rocznika 2005, jeden z rocznika 2006, dwóch z rocznika 2007 oraz jeden z rocznika 2008. To

przyszłość drużyny. Kibice, oglądając mecz, mogli podziwiać kilka atrakcyjnych akcji, niestety w grze pojawiło się wiele mankamentów.

W drugim meczu sparingowym, który został rozegrany 23 lipca sanocka drużyna okazała się lepsza od Przelęczy Dukla i wygrała 3:2. Trener Załoga nadal przeprowadzał przegląd kadr. Znowu na boisku pojawiło się wielu zawodników. Zdecydowanie

lepiej wygadała gra, zawodnicy mieli przewagę nad drużyną z Dukli, większość czasu gra toczyła się na połowie przeciwnika. Zawodnicy muszą popracować jeszcze nad skutecznością oraz postawić na lepszą obronę, bowiem piłkarze Przelęczy podczas nielicznych kontrataków potrafili stworzyć okazję i zdobyć dwa gole. Kolejne mecze sparingowe przed nami.

dcz

MECZ SPARINGOWY

KS WIKI Sanok uległo REMIX Niebieszczy

Janusz Sieradzki, niedawno objął funkcję trenera KS Wiki Sanok. Pod wodzą nowego szkoleniowca drużyna rozegrała mecz sparingowy z Remix Niebieszczy. Niestety, rywale okazali się zbyt silni, a sanocka drużyna musiała uznać wyższość rywala i przegrała aż 2:5.

Janusz Sieradzki miał okazję przetestować kilku zawodników. Na boisku nie zabrakło nowych graczy, ale także pojawili się doświadczeni zawodnicy. Każdy z nich otrzymał szansę na zaprezentowanie swoich umiejętności. Chociaż wynik nie rozpieszcza, ponieważ rywale zdołali wygrać ze znaczącą różnicą to sztab szkoleniowy drużyny ma teraz okazję do analiz i przygotowania zespołu do rozgrywek ligowych. Przed zawodnikami kolejne mecze kontrolne, które mają za zadanie scalić drużynę, aby ta mogła rywalizować na jak najlepszym poziomie.

dcz

TENIS

Sanockie sukcesy na Medbledonie

Sanocki Klub tenisowy świętuje zwycięstwo Rafała Galika na tegorocznym Medbledonie – istotnym turnieju tenisowym lekarzy na trawie.

Turniej odbywał się w dniach 15–17 lipca. Podczas ogłaszania wyników można było usłyszeć nazwisko sanockiego lekarza Rafała Galika, któremu udało się wywalczyć pierwsze miejsce w kategorii open w deblu wraz z Marcinem Krywiakiem. W finale turnieju pokonali 6:3, 7:5 Marcina Pokrzywnickiego i Wiktora Savvides, warto zauważyć, że Savvides jest byłym mistrzem i reprezentantem Cypru w kategoriach junior-

skich, co czyni zwycięstwo Galika jeszcze bardziej znaczącym. Ponadto sanoczanie zajęli trzecie miejsce w kategorii singiel plus 35.

Medbledon, jest rosnącym w świadomości entuzjastów tenisa turniejem lekarzy na trawie, który odbywa się co dwa lata w Michałowku niedaleko Łowicza. W tym roku uczestniczyło w nim ponad 70 lekarzy i lekarek.

rż

TENIS STOŁOWY

Motyka z kompletem zwycięstw

Kolejny turniej Sanockiej Ligi Sokola przeszedł do historii. Tym razem najlepszym tenisistą okazał się Paweł Motyka, który zaliczył komplet zwycięstw, tracąc przy tym tylko dwa sety. To już drugie z rzędu zwycięstwo Motyki.

Za nami kolejny turniej Sanockiej Ligi Sokola. Tak, jak i w poprzednim turnieju najlepszy okazał się Paweł Motyka, który wygrał wszystkie mecze, tracąc zaledwie dwa sety. Miejscami zamienili się Stępkowski z Kozłem. Podczas ubiegłego turnieju to Kozioł zajął drugie miejsce, tym razem lepszy okazał się Janusz Stępkowski, który zali-

czył tylko jedną porażkę, natomiast Daniel Kozioł uzupełnił podium z dwoma porażkami na koncie. W klasyfikacji łącznej nadal prowadzi Boleśław Bartkowski (180 punktów), na drugim miejscu w dalszym ciągu pozostaje Bogdan Szalankiewicz (144), a Janusz Stępkowski jest trzeci (116).

dcz

WĘDKARSTWO

Jedna kobieta lepsza niż wszyscy mężczyźni

Podczas kolejnych zawodów Spławikowego Grand Prix Okręgu Krośnieńskiego, które rozegrano na stawach w Ujeździe, popis łowienia dała Anna Rączka z Koła nr 3, odnosząc zwycięstwo z ogromną przewagą.

W stawce kilkunastu startujących osób Rączka była jedyną kobietą, co nie przeszkodziło jej pokonać wszystkich panów. I to bardzo wyraźnie – dość powiedzieć, że złowiła sporego amura (największa ryba zawodów), trzy leszcze i sporo drobnicy, kończąc rywalizację z dorobkiem 9000 punktów, podczas gdy wędkarz z 2. pozycji miał ich 4785. Startowali jeszcze dwaj inni reprezentanci „Trójki” – 7. był Janusz Rączka, a 8. Andrzej-

Barlewicz (wyniki między 0,65 a 0,7 kg).

– Kluczem do zwycięstwa okazało się chyba łowienie na nieco głębszej wodzie, bo zawodnicy z sąsiednich stowisk też uplasowali się w czółowce – powiedziała Rączka, która z dorobkiem 26 punktów jest już wiceliderką klasyfikacji łącznej. Miejsce 5. zajmuje A. Rączka (22), a 9. Barlewicz (10). Prowadzi Adam Krynicki z Brzozowa (31).

(bart)

ŻEGLARSTWO

XI „Rejs o Pietruszkę”

W miniony weekend nad zalewem Solińskim odbył się XI „Rejs o Pietruszkę”. W imprezie wystartowało 41 jachtów z blisko 150 osobami na pokładzie. Tegoroczna edycja odbyła się na Przystani Caryńskiej w Polańczyku.

W porównaniu do poprzednich edycji, ta ostaną została rozszerzona o regaty, które zostały zaliczone do nowego cyklu regat pod nazwą „Bieszczadzka Liga Żeglarska” organizowanego przez Fundację

„Na Fali”. Kolejne regaty z cyklu odbędą się 6-7 sierpnia.

Fundacja „Na Fali” została w tym roku organizatorem ośrodka regionalnego programu PGE PolSailing. W praktyce są to zajęcia dla dzieci w wieku 7-10 lat,

mające na celu wprowadzenie dzieci do świata żeglarskiego. Zostały jeszcze ostatnie miejsca na grupy sierpniowe. Zapisów można dokonać na stronie www.polsailing.pl

opr. dcz

BIEGI

Na przełaj – dla pamięci partyzantów

24 lipca w Lubatowej już po raz kolejny uczczono pamięć powstańców zamordowanych w 1944 r. w pobliskich lasach poprzez biegi, łącząc historię z promocją zdrowego trybu życia. Zawody odbyły się w kilku kategoriach wiekowych, w tym jednej głównej grupie otwartej na dystans 8 km, gdzie na starcie stanęło 42 uczestników. Pierwsze miejsce w biegu na 8 km zajął Dominik Kijowski z czasem 24:04. Kolejne miejsca podium zajęli kolejno Mateusz Błaż (24:14) i Damian Dziewiński (25:34).

Już po raz osiemnasty z Lubatowej wystartował bieg „Szlakiem Partyzantów z Lubatowej”. W głównej kategorii w tym roku wystartowało 42 uczestników.

rż

KOLARSTWO

„Do-Met Bukowsko 2022”

24 lipca 2022 w Bukowsku rozegrano drugą edycję Maratonmtb.pl 2022. Uczestnicy ścigali się na trzech dystansach: dystans Quarter to ok. 32 km i 1000 metrów przewyższeń, dystans Half to ok. 48 km i ok. 1500 metrów przewyższeń, dystans Full to ok. 64 km o ok. 2000 m przewyższenia. Na starcie nie mogło zabraknąć sanoczan, którzy licznie zjawili się w Bukowsku i rywalizowali z innymi zawodnikami. Rowerzyści mogli liczyć nie tylko na zaciętą rywalizację, ale także mieli zagwarantowane niezapomniane wrażenia, a wszystko dzięki rozległym górskim panoramom, które towarzyszyły im na trzech dystansach. Na wszystkich trzech dystansach rywalizowali zawodnicy-amatorzy, którzy cenią sobie górską jazdę. Na początek mieli do pokonania podjazd na Tokarnię. To wymagająca trasa, która wyłoniła rowerzystów, którzy najlepiej przygotowali się kondycyjnie do startu w maratonie. Po krótkim pobycie na szczycie Tokarni wszystkich czekał zjazd do Karlikowa i kolejna wspinaczka na Rzepedkę, gdzie rozciąga się panorama na Beskid Niski Bieszczady. Następnie uczestnicy udali się do Płonnej, gdzie zdobyli kolejny szczyt w Paśmie Żurawink. Zawodnicy startujący w najkrótszym dystansie Quartet podążyli do mety, a pozostali mieli do przejechania jeszcze pętlę do Zboisk i z powrotem, delektując się klimatem Beskidu Niskiego. Zawodnicy na dystansie Full (najdłuższy), w którym biorą udział najwytrwalsi rowerzyści, mieli do pokonania dodatkową pętlę, a następnie udali się w stronę mety w centrum Bukowskiej.

Wspaniałe trasy, górskie panoramy, ale przede wszystkim wspaniała atmosfera. W Bukowsku została rozegrana druga edycja Maratonmtb.pl. Na starcie pojawiło się wielu zawodników z różnych części Polski, w rywalizacji nie mogło zabraknąć sanoczan, którzy licznie zgłosili udział w wyścigu.

FB. GMINA BUKOWSKO

W nocy przeszła gwałtowna burza, która zmieniła trasę w grząski teren, dodatkowo dużym wyzwaniem dla uczestników były prace zrywkowe na leśnych odcinkach, jednak nie przeszkodziło to zawodnikom w pokonywaniu kolejnych etapów. O profesjonalne przygotowanie tras

zadbali Paweł Adamczyk i Paweł Przybyło, co pozwoliło zawodnikom bezpiecznie pokonać wszystkie trzy dystanse. W Bukowsku pojawiło się wielu zawodników z różnych części Polski, oczywiście wśród tego grona nie mogło zabraknąć sanoczan.

dcz

